

**Beleids- en nadere regels
Maatschappelijke ondersteuning en
Jeugdhulp
Gemeente Tynaarlo 2023**

Inhoudsopgave

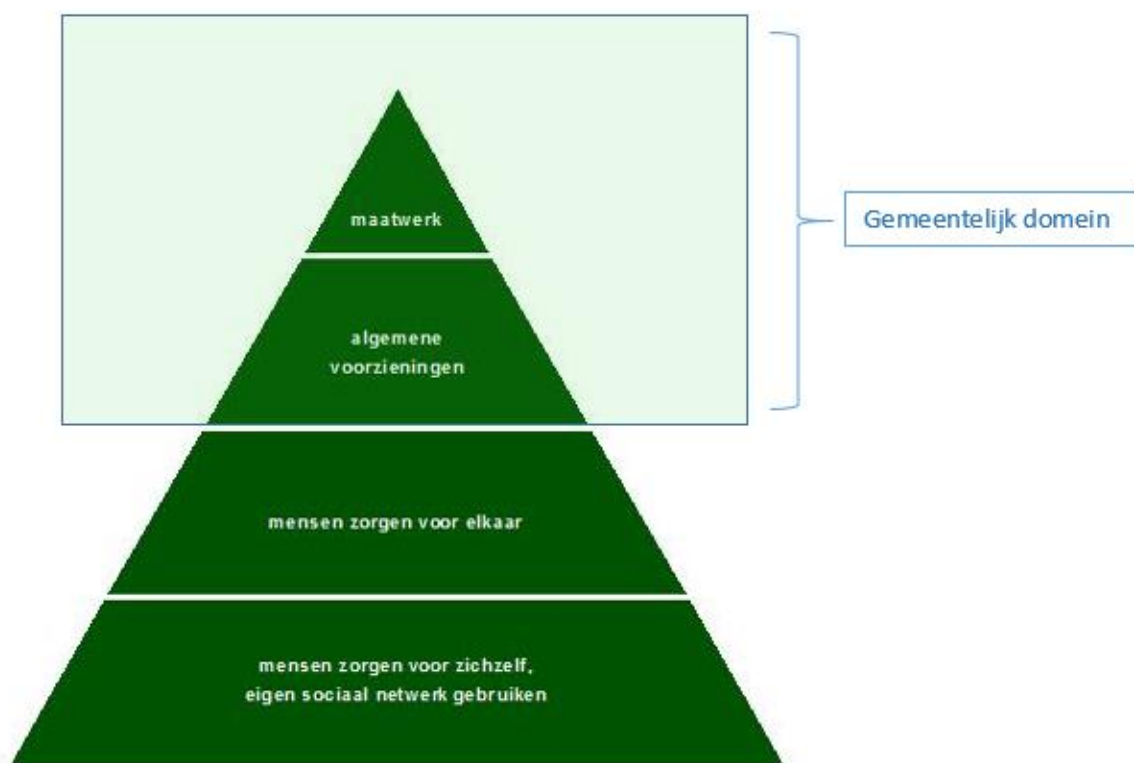
1. Inleiding	4
2. Begrippen	5
3. Algemeen afwegingskader	9
Andere wetgeving	9
Zelfregie, eigen kracht, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid	9
Gebruikelijke hulp	9
Afwegingskader gebruikelijke hulp	10
Mantelzorg.....	14
Sociaal netwerk.....	15
Algemeen gebruikelijke voorzieningen	15
Algemene voorzieningen	16
Aanvraag maatwerk Wmo of individuele voorziening Jeugd	16
4. Toegang	17
Melding.....	17
Onderzoek	17
Resultatenplan.....	18
Aanvraag	19
5. Maatwerk Wmo.....	20
Beschikking	20
Bijdrage in de kosten	21
6. Individuele voorziening Jeugd	22
Beschikking	22
Zak- en kleedgeldregeling	23
7. Maatwerk Jeugd & Wmo – Persoonsgebonden budget	25
Zorg in een persoonsgebonden budget (pgb).....	25
8. Voorzieningen (domeinen, hoofdresultaten en subresultaten)	29
Inleiding	29
Resultatenmatrix 2020.....	29
Domeinen en resultaatgebieden	30
Het voeren van regie	33
9. Rolstoelen, vervoersvoorzieningen en woonvoorzieningen	34
Algemeen.....	34

Rolstoelen	34
Vervoersvoorzieningen	34
Woonvoorzieningen en woningaanpassingen	36
Terugbetaling bij verkoop	36
10. Klachtenregeling.....	37
11. Adviesraad Sociaal Domein	38
12. Privacy, gegevensverzameling, huiselijk geweld en kindermishandeling en de Drentse verwijsindex.....	39
Privacy.....	39
Gegevensverzameling	39
Huiselijk geweld en kindermishandeling.....	40
Drentse Verwijsindex	40
13. Slotbepalingen, inwerkingtreding en citeertitel.....	42
Intrekking oude beleidsregels en nadere regels	42
Inwerkingtreding en citeertitel	42
14. Bijlage 1 – Resultatenmatrix NMD	43
15. Bijlage 2 – Algemene en specifieke personeelseisen Wmo (tbv verstrekking pgb).....	44
16. Bijlage 3 – Toetsingskader 2019 NMD Wmo en Jeugdzorg.....	46
17. Bijlage 4 – Handreiking werken met resultaten 2.1	47

1. Inleiding

In 2022 is de kadernota sociaal domein 2022-2026 'De kunst van het samen leven' vastgesteld. Deze nota vormt de basis voor de wijze waarop de gemeente Tynaarlo binnen het sociaal domein wil denken, organiseren en doen. Deze beleidsregels bevatten een vertaalslag van de uitgangspunten in de kadernota 'De kunst van het samen leven'. In aansluiting op de kadernota is eind 2021 de verordening Maatschappelijke Ondersteuning en Jeugdhulp Tynaarlo 2022 vastgesteld.

De veranderingen binnen zowel de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015 als de Jeugdwet volgen elkaar in rap tempo op. Maar zaken als eigen regie, eigen kracht en participatie blijven centraal staan. Het is de taak van de gemeente om volwassen inwoners maatschappelijk te ondersteunen bij zelfredzaamheid en participatie en bij jeugdigen het gezond en veilig opgroeien en groeien naar zelfstandigheid. De focus ligt op het zelf oplossend vermogen van inwoners. In die gevallen waarin dit niet (of gedeeltelijk) kan, zal ondersteuning geboden worden op basis van een zorgvuldige toegangsprocedure. De piramide van getrapte verantwoordelijkheid (zie figuur 1) vormt het uitgangspunt bij de toegangsprocedure.

Figuur 1: pyramide van getrapte verantwoordelijkheid

Ten aanzien van elke hulpvraag geldt hetzelfde afwegingskader. Allereerst wordt bepaald wat de ondersteuningsbehoefte is. Het college beoordeelt in iedere situatie in hoeverre de inwoner in staat is om zijn beperkingen op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te verminderen of weg te nemen. Daarnaast beoordeelt het college of gebruikmaking van algemeen gebruikelijke- of algemene voorzieningen hiertoe kan leiden. Indien bovengenoemde oplossingen niet aanwezig zijn, kan het college een maatwerkvoorziening verstrekken.

2. Begrippen

Algemeen gebruikelijke voorziening

Het gaat hierbij om voorzieningen die niet speciaal bedoeld zijn voor mensen met een beperking én algemeen verkrijgbaar zijn én niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten, diensten, activiteiten of andere maatregelen. Binnen jurisprudentie wordt het als volgt omschreven:

- Voorziening is niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking;
- Voorziening is daadwerkelijke beschikbaar;
- Voorziening levert een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt tot zelfredzaamheid of participatie in staat is;
- Voorziening kan financieel worden gedragen met een inkomen op minimumniveau.¹

Onder algemeen gebruikelijke voorziening wordt ook verstaan hulp of diensten die iemand zelf al adequaat geruime tijd betreft (en bij ongewijzigde omstandigheden ook in de toekomst kan betrekken) om de beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid of participatie, dan wel opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, te verminderen of weg te nemen.

Algemene voorzieningen

Aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning.

College

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Tynaarlo.

Deskundige(n)/deskundigheid

(Externe) deskundigen die beschikken over deskundigheid zoals bedoeld in art. 2.1 besluit Jeugdwet.

Eigen verantwoordelijkheid

In de Wmo 2015 staat de eigen verantwoordelijkheid van de inwoner en zijn sociale netwerk nadrukkelijk voorop: de gemeente is alleen aan zet voor zover de inwoner niet zelf of met hulp van zijn netwerk tot participatie en zelfredzaamheid kan komen. Ook in de Jeugdwet is eigen verantwoordelijkheid en de eigen mogelijkheden het uitgangspunt. De eigen verantwoordelijkheid komt tijdens het gesprek tussen een inwoner en een medewerker van het Sociale Team of team Jeugd dan ook zeker aan de orde.

Voorbeelden eigen verantwoordelijkheid:

Een oplossing van problemen kan bijvoorbeeld al aanwezig zijn in die zin dat deze feitelijk al jaren behoort tot iemands normale levenspatroon. Bij problemen met het schoonhouden van het huis zijn er talloze mensen die gewend zijn daar iemand voor in te huren, zoals tweeverdieners of mensen met voldoende inkomen. In deze situatie hoeft niets te veranderen als men op basis van leeftijd of een ongeval beperkingen krijgt. Door voort te zetten wat men had, ontstaat er geen probleem dat om een oplossing vraagt. Dat zou anders kunnen zijn als door het ontstaan van de beperking het inkomen daalt. Het kan dan zijn dat iemand de eerder ingehuurde schoonmaakhulp niet meer kan betalen. Dat zou aanleiding kunnen zijn iemand wel te compenseren. Daarvoor zal een zorgvuldig onderzoek verricht moeten worden, naar de eerdere situatie, en de veranderde situatie.

Een ander voorbeeld is het vervoer. Heel veel mensen zijn op dit moment gewend al bijna hun hele leven gebruik te maken van een auto. Als zij een beperking krijgen, door leeftijd of door een ongeval, hoeft er in feite niets te veranderen, als zij met diezelfde auto in staat blijven zich te verplaatsen. Er hoeft dan niet gecompenseerd te worden. Dat zou anders zijn als de auto voor hun beperking aangepast zou moeten worden. In dit geval is er sprake van noodzakelijke autoaanpassingen en is er sprake van meerkosten: zonder beperking waren de autoaanpassingen niet nodig geweest.

Ook bij woonvoorzieningen speelt de eigen verantwoordelijkheid een grote rol. Als iemand bijvoorbeeld 65 is en zijn badkamer gaat renoveren mag een gemeente veronderstellen dat hij - ook al zijn er nog geen beperkingen -

¹ ECLI:NL:RBDHA:2021:2084

rekening houdt met het gegeven dat hij een dagje ouder wordt. Dat betekent dat de persoon in kwestie aan een douche moet denken in plaats van uitsluitend een bad. Daar spelen allerlei individuele factoren natuurlijk in mee, zoals: is er plaats voor, wat is de rol van het bad voor therapie e.d. Er speelt ook nog iets anders mee: weten mensen wel dat van hen verwacht wordt dat ze via het denken aan dit soort dingen anticiperen op mogelijk komende problemen? De gemeente moet daarover voorlichting geven en duidelijk maken waar verwachtingen wel of niet kunnen bestaan voor wat betreft de inzet van gemeenten in het geschikt maken van woningen.

Eigen kracht

Onder eigen kracht wordt verstaan dat wat binnen het vermogen van de betrokkene ligt om zelf tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of participatie of tot een oplossing voor zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang te komen. De betrokkene zal zich in hoge mate moeten inspannen om dat aan te wenden wat binnen zijn eigen bereik ligt om zelf in zijn behoefte op het gebied van maatschappelijke ondersteuning te voorzien.

Familiegroepsplan

Hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren.

Gebruikelijke hulp

Zie hoofdstuk 3.

Individuele voorziening

Een individuele voorziening is een jeugdhulpvoorziening, toegesneden op de jeugdige of zijn ouders en aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen, de inzet van eigen kracht, (indien van toepassing) gebruikelijke hulp en mantelzorg, algemeen gebruikelijke voorzieningen en algemene voorzieningen. Een individuele voorziening kan een sluitstuk zijn van een samenhangend ondersteuningsaanbod, ofwel maatwerk. Voor een individuele voorziening zijn twee financieringsvormen mogelijk, namelijk zorg in natura (ZIN) en een persoonsgebonden budget (PGB).

Onafhankelijke cliëntondersteuning

Een algemene voorziening, waar inwoners informatie en advies over maatschappelijke ondersteuning en hulp bij het verkrijgen daarvan, kunnen krijgen.

Maatwerkvoorziening

Een maatwerkvoorziening is aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen, de inzet van eigen kracht, (indien van toepassing) gebruikelijke hulp en mantelzorg, algemeen gebruikelijke voorzieningen en algemene voorzieningen. Een maatwerkvoorziening kan een sluitstuk zijn van een samenhangend ondersteuningsaanbod, ofwel maatwerk. Voor een maatwerkvoorziening zijn twee financieringsvormen mogelijk, namelijk zorg in natura (ZIN) en een persoonsgebonden budget (PGB).

Mantelzorger

Persoon die mantelzorg verleent als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo:

"hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en andere diensten als bedoeld in de zorgverzekeringswet die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep."

Ondersteuningsplan

Het plan dat opgesteld wordt door de aanbieder en waarin wordt aangegeven op welke wijze invulling wordt gegeven aan het behalen van de sub-resultaten, door aanbieders veelal aangeduid als behandelingsplan.

Participatie

Volgens de wettelijke definitie gaat het bij participatie om 'deelnemen aan het maatschappelijke verkeer' Dit wil zeggen dat iemand, ondanks zijn lichamelijke of geestelijke beperkingen, op gelijke voet met anderen in redelijke mate mensen kan ontmoeten, contacten kan onderhouden, boodschappen kan doen en aan

maatschappelijke activiteiten kan deelnemen. Daarvoor is het ook een vereiste dat hij zich kan verplaatsen. Participatie is sterk individueel bepaald en de mogelijkheden zullen samenhangen met de beperking.

Persoonlijk plan

Persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de Wmo. Een door de inwoner opgesteld plan met een omschrijving van de situatie en de mogelijkheden en onmogelijkheden die de inwoner heeft bij het oplossen van zijn beperking in zelfredzaamheid of participatie of problemen bij het zich handhaven in de samenleving.

Resultatenplan

Het begrip resultatenplan is omschreven in de verordening.

Mocht er sprake zijn van het inzetten van een individuele of maatwerkvoorziening dan staat er in het plan welk resultaat deze aanbieder moet behalen (het “wat”). De exacte invulling van de maatwerk- of individuele voorziening (het “hoe”) bepaalt een aanbieder, in overleg met de inwoner, zelf, en legt dit vast in een ondersteuningsplan.

Sociaal netwerk

Het sociale netwerk zijn personen uit de huiselijk kring of andere personen met wie de hulpvrager een sociale relatie onderhoudt.

Toegangsteam Jeugd (TTJ)

Het toegangsteam jeugd voert namens het college de regie op de zorg voor jeugd in Tynaarlo en is de toegang naar hulp en ondersteuning op het gebied van: opvoeden en opgroeien, begeleiding, JGGZ en (L)VB. Hierbij kan het gaan om toeleiding naar zorg in natura of het verstrekken van een PGB. Het TTJ richt zich op: afstemming en signalering, sluitende aanpak/zorg coördinatie, risicotaxatie, professionele doorverwijzing en casemanagement.

Vertrouwenspersoon

Jeugdigen, ouders, pleegouders en verzorgers kunnen gratis een beroep doen op een onafhankelijk vertrouwenspersoon bij vragen over hun rechten en plichten en vragen, problemen of klachten over de (toeleiding naar de) hulpverlening. Het vertrouwenswerk is voor iedereen toegankelijk die te maken heeft met de (toeleiding naar de) jeugdhulp. Het vertrouwenswerk is niet bedoeld voor jeugdigen die verblijven in een Justitiële Jeugdinrichting (JJI).

Voorzienbaarheid

Het begrip voorzienbaarheid gaat over het anticiperen op situaties waarvan gesteld kan worden dat die te voorzien zijn. Bij het beoordelen van een situatie en de mate van voorzienbaarheid zal rekening gehouden worden met de omstandigheden van betrokkene. Ook hier is maatwerk weer het uitgangspunt.

Achtergrondinformatie voorzienbaarheid

In de memorie van toelichting² bij de Wmo 2015 wordt het volgende gezegd over voorzienbaarheid: “als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen.” Hoeft het college geen maatwerkvoorziening te verstrekken. Deze passage in het bijzonder – maar gelezen in samenhang met de verdere parlementaire geschiedenis – biedt een onderbouwing om het begrip ‘voorzienbaarheid’ in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een maatwerkvoorziening. Zoveel volgt ook uit de passages in de parlementaire geschiedenis waaruit blijkt dat de wetgever aan heeft willen sluiten bij de huidige rechtspraak³ op dit punt. Voorgaande is in lijn met de onder de Wmo 2007 gevormde rechtspraak, die er – kort samengevat – op neer komt dat voorzieningen kunnen worden geweigerd indien een burger tot een aanschaf of een verhuizing overgaat zonder rekening te houden met zijn

² Kamerstukken II, 2013/14, 33 841, nr. 3, p. 148

³ Kamerstukken I 2013-14, 33841, nr. J, p. 18

beperkingen en de te verwachten ontwikkelingen daarvan. De gevolgen van een dergelijke handelwijze kunnen niet worden afgewenteld op de overheid.⁴

Voorbeeld voorzienbaarheid:

Een oudere die een aantal jaren ingeschreven staat voor een appartement of serviceflat en op het moment van verhuizing een verhuiskostenvergoeding op grond van de Wmo aanvraagt, had deze verhuizing kunnen zien aankomen en daarvoor kunnen reserveren.

Wet

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) en/of de jeugdwet.

Zelfredzaamheid

Zelfredzaamheid wil zeggen: het lichamelijke, verstandelijke, geestelijke en financiële vermogen om zelf in staat te zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden. Het gebruik maken van de mogelijkheden in de eigen sociale omgeving en gebruik maken van een algemeen gebruikelijke voorziening kan ook onderdeel uitmaken van iemands zelfredzaamheid. Dit kan een dienst of activiteit zijn, zoals het organiseren van vervoer, het doen van de financiële administratie, het gebruik maken van een bezorgservice of kinderopvang. Het kan ook een (hulp)middel zijn zoals een rolstoel voor incidenteel gebruik, verhoogd toilet of een elektrische fiets.

⁴ ECLI:NL:CRVB:2013:CA0186 en ECLI:NL:CRVB:2015:3881

3. Algemeen afwegingskader

Ten aanzien van elke hulpvraag geldt hetzelfde afwegingskader. Allereerst wordt bepaald wat de ondersteuningsbehoefte is. Het college beoordeelt in iedere situatie in hoeverre de inwoner⁵ in staat is om zijn beperkingen op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te verminderen of weg te nemen. Daarnaast beoordeelt het college of gebruikmaking van algemeen gebruikelijke- of algemene voorzieningen hiertoe kan leiden. Indien bovengenoemde mogelijkheden onvoldoende oplossing bieden, kan het college een maatwerk- of individuele voorziening verstrekken.

Dit betekent dat elke hulpvraag vanuit dezelfde invalshoek wordt benaderd en meldingen op identieke wijze worden onderzocht. Van belang is echter dat persoonskenmerken, behoeften en voorkeuren van de hulpvrager altijd een nadrukkelijke rol spelen binnen dit onderzoek. Ogenscheinlijk dezelfde situaties, kunnen bij nader onderzoek naar de omstandigheden waarin de hulpvrager verkeert leiden tot verschillende oplossingen.

Hieronder volgt verdere uitwerking van dit algemene afwegingskader, te weten:

1. Andere wetgeving
2. Zelfregie, eigen kracht, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid
3. Gebruikelijke hulp
4. Mantelzorg
5. Sociaal netwerk
6. Algemeen gebruikelijke voorzieningen
7. Algemene voorzieningen
8. Aanvraag maatwerk Wmo of individuele voorziening Jeugd

Andere wetgeving

Indien andere wetgeving, zoals de Zorgverzekeringswet (Zvw), de Wet langdurige zorg (Wlz), de Participatiewet of de Wet op de kinderopvang, voorziet in een oplossing ten aanzien van de ondervonden beperkingen, zal het college van de hulpvrager verlangen om zich tot de met uitvoering van die wet belaste instelling/organisatie te wenden. In dit licht merkt het College op dat de aanvrager ook op basis van eigen kracht zich tot de Wmo kon wenden en daarom ook op basis van eigen kracht zich tot de Zorgverzekeraar kan wenden of het CIZ om aanspraak te maken op de WLZ.

Zelfregie, eigen kracht, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid

In het bepalen van wat iemand zelf nog kan of zou moeten kunnen, worden een aantal begrippen door elkaar gebruikt: zelfregie, eigen kracht, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid.

Begrip	Kern	Kernvraag
Zelfregie	Zelf bepalen	Wat wil ik?
Eigen kracht	Zelf kunnen	Wat kan ik?
Zelfredzaamheid	Zelfstandig mee kunnen doen	Wat heb ik daarvoor nodig?
Eigen verantwoordelijkheid	Zelf moeten of mogen	Wat moet of mag ik zelf doen?

Gebruikelijke hulp

Onder gebruikelijke hulp wordt verstaan hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten. Voor gebruikelijke hulp wordt als regel geen maatwerk- of individuele voorziening verleend.

In onze samenleving wordt het normaal geacht dat de inwonende partner, ouders, kinderen of andere huisgenoten waar nodig en mogelijk hun rol nemen, zeker daar waar er sprake is van een huisgenoot met een beperkte zelfredzaamheid. Of er sprake is van inwonendheid wordt naar de concrete feitelijke situatie beoordeeld.

⁵ Dit geldt ook voor aanvragen op het gebied van Jeugdhulp. In plaats van 'inwoner' kan hier dus ook 'jeugdige en/of ouders/verzorgers' gelezen worden.

Bij het beoordelen of er sprake is van gebruikelijke hulp is het van belang om toeval en willekeur te voorkomen. Het hangt af van de sociale relatie welke zorg mensen elkaar moeten bieden, Hoe intiemer de relatie, des te meer zorg mensen elkaar horen te geven. Als het gebruikelijk is dat mensen elkaar in een bepaalde situatie zorg bieden, bijvoorbeeld ouders aan hun kinderen, is dat niet vrijblijvend met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning.

Per situatie zal dan ook beoordeeld moeten worden in hoeverre de persoon met wie de persoon met beperking een huishouden voert, daadwerkelijk in staat is tot het verlenen van gebruikelijke hulp. Als er sprake is van een zeer korte levensverwachting, zal dit een reden kunnen zijn om geen gebruikelijke hulp van toepassing te achten.

Wanneer er gebruikelijke hulp is en deze komt volledig tegemoet aan de ondersteuningsvraag hoeft er geen maatwerk- of individuele voorziening te worden verstrekt. Wel moet altijd onderzoek gedaan worden naar de mogelijkheden van huisgenoten om hulp te bieden. Het kan zijn dat een huisgenoot niet kan helpen door feitelijke afwezigheid (door werk of studie) of door dreigende overbelasting. Dit onderzoek maakt deel uit van het onderzoek naar de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning van betrokkene.

De bevoegdheid van het college om persoonsgegevens van huisgenoten te registreren is in artikel 5.1.1Wmo 2015 geregeld. Wat onder gebruikelijke hulp valt, wordt bepaald door wat op dat moment naar algemene aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht.

Als er sprake is van een chronische situatie (situatie langer dan 3 maanden) wordt van de echtgenoot, ouder of inwonende huisgenoot verwacht gebruikelijke hulp te verlenen voor zover dit geschiedt op basis van algemeen aanvaarde maatstaven. Het gaat hierbij om:

- het bieden van begeleiding op het gebied van de maatschappelijke participatie;
- het begeleiden van de hulpvrager bij het normaal maatschappelijk verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer zoals het bezoeken van familie/vrienden, huisarts enzovoort;
- het bieden van hulp bij of het overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden horen, zoals het doen van de administratie. Van de persoon zonder beperkingen mag worden verwacht deze taken over te nemen indien de hulpvrager hiertoe wegens zijn beperkingen niet langer instaat is.

Ook het leren omgaan door derden, zoals familie en vrienden, met de persoon met beperkingen (waarmee ook wordt bedoeld kinderen met beperkingen) valt onder gebruikelijke hulp.

Afwegingskader gebruikelijke hulp

Bij gebruikelijke hulp worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

Personen binnen een huishouden zijn altijd zelf primair verantwoordelijk voor het functioneren van het huishouden, de zelfredzaamheid en de participatie of het zich kunnen handhaven in de samenleving van de leden van die leefeenheid.

Gebruikelijke hulp heeft een verplichtend karakter. Het hoeft niet te betekenen dat het huishouden deze hulp zelf uitvoert. De gebruikelijke hulp kan door de inwoner ook aan derden uitbesteed worden of met eigen financiële middelen ingekocht worden.

Voor gebruikelijke hulp wordt geen (aanvullende) ondersteuning geboden vanuit de Wmo.

Bij uitval van een persoon wordt door andere personen binnen het huishouden, al dan niet naast fulltime (vrijwilligers)werk of opleiding, zorggedragen voor een herverdeling en overname van de (huishoudelijke) taken, zorg- en begeleidingsactiviteiten.

De bijdrage die van kinderen wordt gevraagd is afhankelijk van de leeftijd:
Van kinderen tot 5 jaar wordt geen bijdrage in het huishouden gevraagd.

Van kinderen tussen 5-12 jaar wordt een lichte bijdrage gevraagd in de vorm van opruimen, tafel dekken/afruimen, afwassen/afdrogen, een kleine boodschap doen, kleding in de wasmand doen e.d.

Van kinderen tussen 13-17 jaar wordt een grotere bijdrage gevraagd. Van hen wordt tevens verwacht dat zij hun eigen kamer op orde houden (opruimen, stofzuigen, bed verschonen e.d.).

Van jong volwassenen tussen 18-23 jaar wordt verwacht dat zij een bijdrage leveren die in omvang overeenkomt met een éénpersoonshuishouden.

Bij de beoordeling of en in welke mate er sprake is van gebruikelijke hulp worden in ieder geval de volgende aspecten gewogen:

- De aard van de benodigde ondersteuning.
- De mate van planbaarheid en uitstelbaarheid van de benodigde ondersteuning.
- De frequentie en omvang van de benodigde ondersteuning.
- De duur van de benodigde ondersteuning. Is er sprake van een kortdurende situatie met uitzicht op herstel of een langdurende (chronische) situatie waarin extra ondersteuning nodig is.

Gebruikelijke hulp is niet of in mindere mate van toepassing als uit objectief onderzoek blijkt dat personen binnen de leefeenheid niet in staat zijn om (een aantal) taken over te nemen vanwege :

- (langdurige) fysieke afwezigheid, of;
- een beperking of een beperkte leerbaarheid of;
- (dreigende) overbelasting, waarbij het evenwicht tussen draagkracht en draaglast onder spanning staat.

De feitelijke situatie is uitgangspunt bij het vaststellen of en in welke mate er gebruikelijke hulp is.

Een huisgenoot die overbelast is of overbelast dreigt te worden kan (tijdelijk) geen of beperkt gebruikelijke hulp bieden. Het gaat daarbij om het evenwicht tussen draagkracht (=belastbaarheid) en draaglast (=belasting).

Factoren van belang voor draagkracht zijn:

- persoonskenmerken van de huisgenoot
- lichamelijke en geestelijke conditie van de huisgenoot
- de andere activiteiten van de huisgenoot
- de wijze van omgaan met problemen
- de motivatie voor de hulptaak
- het sociaal netwerk.

Factoren van belang voor draaglast zijn:

- persoonskenmerken van de hulpvrager
- de benodigde ondersteuningsintensiteit
- de omvang en mate van (on)planbaarheid van taken
- het ziektebeeld en de prognose
- inzicht in het ziektebeeld van de hulpvrager
- de woonsituatie
- bijkomende sociale, emotionele of relationele omstandigheden.

Als het vermoeden bestaat dat de huisgenoot overbelast is of dreigt te raken of als iemand dit aangeeft moet hiernaar onderzoek worden gedaan. Vaak is het nodig degene die de gebruikelijke hulp moet verlenen zelf te horen. Als er sprake is van of één of meer symptomen die wijzen op (dreigende) overbelasting, en er vragen bestaan over de belastbaarheid, moet altijd een onafhankelijk medisch advies worden opgevraagd.

Als de hulp van de huisgenoot in omvang en intensiteit groter is dan de hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht is sprake van boven gebruikelijke hulp. Dan moet onderzocht worden of de huisgenoot deze hulp kan bieden of dat het nodig is een maatwerkvoorziening toe te kennen. Dit kan bijvoorbeeld nodig zijn bij (dreigende) overbelasting. In dat geval moet ondersteuning worden geboden vanuit de Wmo 2015 door iemand anders. Een maatwerkvoorziening kan niet worden ingevuld door middel van een persoonsgebonden budget, uitgevoerd door een overbelaste huisgenoot of mantelzorg.

Zorg voor kinderen

Gebruikelijke en boven gebruikelijke zorg voor kinderen

Ouders zijn verantwoordelijk voor de verzorging en opvoeding van hun kind. Dit geldt ook voor ouders van kinderen met een ziekte of beperking. Om te kunnen beoordelen of ouders een beroep kunnen doen op professionele hulp wordt er onderscheid gemaakt tussen gebruikelijke en boven gebruikelijke zorg:

- Gebruikelijke zorg is de normale, dagelijkse zorg en begeleiding die alle ouders aan hun kind (behoren te) geven.
- Boven gebruikelijke zorg is (voor het kind noodzakelijke) zorg en begeleiding die boven de normale dagelijkse zorg en begeleiding uitstijgt, die een kind van dezelfde leeftijd zonder beperkingen redelijkerwijs nodig heeft.

In principe kunnen ouders alleen een beroep doen op professionele hulp als er sprake is van bovengebruikelijke zorg, en zij die hulp niet zelf dan wel met behulp van hun netwerk kunnen bieden.

Zorgplicht bij echtscheiding

Bij echtscheiding vervalt het samenwonen en daarmee dus ook de gebruikelijke hulp voor het huishouden en de onderlinge persoonlijke verzorging van partners. De zorgplicht voor de kinderen verdwijnt niet. Bij uitval van de verzorgende ouder moet wel onderzoek gedaan worden naar de mogelijkheid van opvang van de kinderen door de niet thuiswonende ouder door te kijken naar de voor de rechtbank vastgelegde afspraken tussen de ex-echtgenoten.

Voor die perioden dat de kinderen bij de verzorgende -uitgevallen- ouder zijn kan er dan een indicatie voor opvang zijn. Als de zorgplicht door de niet-verzorgende ouder kennelijk niet wordt nagekomen, beschouwen we de situatie als een eenoudergezin.

Afwegingskader gebruikelijke en boven gebruikelijke zorg voor kinderen

Bij het beoordelen of er sprake is van gebruikelijke of boven gebruikelijke zorg kijkt de gemeente naar 4 aspecten.

Op pagina 13 is de richtlijn opgenomen waarin staat wat gebruikelijke zorg is voor een kind met een normale ontwikkeling in verschillende leeftijdsfasen.

1. Leeftijd van het kind

In principe hebben jonge kinderen (gezond of met een beperking) meer zorg nodig van hun ouders dan oudere kinderen. Bepaalde zorghandelingen vallen bij jonge kinderen daarom onder de gebruikelijke zorg, terwijl ze bij oudere kinderen vallen onder de boven gebruikelijke zorg. Daarom moet er altijd gekeken worden of de zorg passend is bij de leeftijd van het kind.

2. Aard van de zorg

Alle kinderen hebben zorg nodig van hun ouders, alleen kan de aard van deze zorg verschillen. Bepaalde zorg handelingen die niet standaard bij alle kinderen voorkomen, kunnen daarom ook vallen onder de gebruikelijke zorg. Een voorbeeld hiervan is het legen van een katheterzak in plaats van het verschonen van een luier. Daarom moet er ook altijd gekeken worden naar de aard van de zorghandeling en of deze past bij de taken van een ouder.

3. Frequentie van de zorg

Naast de leeftijd van het kind en de aard van de zorg moet er ook gekeken worden naar de frequentie van de zorg en of deze aansluit op het normale patroon van de dagelijkse zorg. De zorghandelingen die meelopen in het normale patroon van de dagelijkse zorg vallen onder de gebruikelijke zorg, zoals het toedienen of aanreiken van medicatie voorafgaand aan de maaltijd. De handelingen die niet meelopen in het normale patroon vallen onder de boven gebruikelijke zorg, zoals het 's nachts toedienen of geven van medicijnen.

4. Duur van de zorg

Ten slotte moet er ook worden gekeken naar de tijd die iemand bezig is met de zorghandeling. Er is sprake van boven gebruikelijke zorg als iemand veel meer tijd kwijt is aan een handeling dan gemiddeld.

RICHTLIJNEN GEBUIKELIJKE ZORG VAN OUDERS VOOR KINDEREN MET EEN NORMALE ONTWIKKELING (VWS)⁶

Het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) heeft richtlijnen opgesteld voor het beoordelen of er sprake is van gebruikelijke of boven gebruikelijke zorg. De richtlijnen laten zien wat er valt onder gebruikelijke zorg voor een kind met een normale ontwikkeling in verschillende leeftijdsfasen.

Kinderen van 0 tot 3 jaar

Kinderen hebben bij alle activiteiten verzorging van een ouder nodig.

Kinderen hebben toezicht in de nabijheid nodig.

Kinderen zijn in toenemende matig zelfstandig in bewegen en verplaatsen.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

Kinderen hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

Kinderen van 3 tot 5 jaar

Kinderen kunnen niet zonder toezicht van volwassenen. Dit toezicht kan binnenshuis korte tijd op gehoorafstand.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

Kinderen kunnen zelfstandig zitten en op vlakke ondergronden staan en lopen.

Kinderen hebben hulp, toezicht, stimulans en controle nodig bij aan- en uitkleden, eten en wassen, in- en uit bed komen, dag- en nachtritme en dagindeling bepalen.

Kinderen hebben begeleiding nodig bij hun spel en vrijetijdsbesteding.

Kinderen zijn niet in staat zich zonder begeleiding in het verkeer te begeven.

Kinderen hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

⁶ <https://www.regelhulp.nl/onderwerpen/wlz/gebruikelijke-zorg>

Kinderen van 5 tot 12 jaar

Kinderen vanaf 5 jaar hebben een reguliere dagbesteding op school, oplopend van 22 tot 25 uur per week.

Kinderen kunnen niet zonder toezicht van volwassenen. Dit toezicht kan op enige afstand.

Kinderen hebben toezicht, stimulans en controle nodig en vanaf 6 tot 12 jaar geleidelijk aan steeds minder nodig bij hun persoonlijke verzorging zoals wassen en tanden poetsen.

Kinderen hebben hulp nodig bij het gebruik van medicatie.

Kinderen zijn overdag zindelijk, en 's nachts merendeels ook, en ontvangen indien nodig zindelijkheidstraining van ouders.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

Kinderen hebben begeleiding van een volwassene nodig in het verkeer wanneer zij van en naar school, activiteiten ter vervanging van school of vrijetijdsbesteding gaan.

Kinderen hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

Kinderen van 12 tot 18 jaar

Kinderen hebben geen voortdurend toezicht nodig van volwassenen.

Kinderen kunnen vanaf 12 jaar enkele uren alleen gelaten worden.

Kinderen kunnen vanaf 16 jaar een dag en/of nacht alleen gelaten worden.

Kinderen kunnen vanaf 18 jaar zelfstandig wonen.

Kinderen hebben bij hun persoonlijke verzorging geen hulp nodig en maar weinig toezicht nodig.

Kinderen hebben bij gebruik van medicatie tot hun 18e jaar toezicht, stimulans en controle nodig.

Kinderen hebben tot 18 jaar een reguliere dagbesteding op school/opleiding.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij ontplooiing en ontwikkeling.

Kinderen hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

Kinderen hebben tot 17 jaar een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

(Dreigende) overbelasting van ouders

De verzorging en opvoeding kan voor ouders zo zwaar worden dat er sprake is van overbelasting van de ouders. In een dergelijke situatie kunnen kinderen en ouders ook een beroep doen op professionele hulp voor de gebruikelijke zorg. De gemeente kan in een dergelijke situatie bijvoorbeeld (tijdelijk) respijtzorg inzetten om ouders te ondersteunen.

Mantelzorg

Mantelzorg overstijgt de gebruikelijke hulp. Bij het verlenen van mantelzorg gaat het om iets extra's dat qua duur en qua intensiteit de normale gang van zaken overstijgt. Het dient te gaan om hulp die langdurig is en verder gaat dan de hulp die mensen elkaar geacht worden te geven op basis van algemeen aanvaarde opvattingen over wat gebruikelijke hulp is. Het gaat hierbij nadrukkelijk niet om hulp die wordt verleend in de uitoefening van een hulpverlenend beroep. Van belang is de balans tussen draagkracht en draaglast van de mantelzorger, waar nodig en mogelijk ontvangt de mantelzorger ondersteuning.

Een veel voorkomende vorm van mantelzorg is de zorg voor een dementerende door de partner of zorg voor een kind met een beperking. Bij de gesprekken met de hulpvrager en partner kijken we ook naar de problemen die de mantelzorger ervaart. Ter voorkoming van overbelasting kan b.v. dagbesteding (Meedoen) ingezet worden.

Het is van belang om mantelzorg te onderscheiden van vrijwilligerswerk.

Er is sprake van mantelzorg indien de partner de zorg heeft voor een dementerende partner die steeds verder achteruitgaat. Een vrijwilliger is iemand die bijvoorbeeld namens Humanitas een bezoekje aflegt eens per maand aan een dementerende dorpsgenoot.

Mantelzorgondersteuning

Mantelzorg ondersteuning kan zowel door de mantelzorger als door de hulpvrager aan wie mantelzorg wordt verleend worden aangevraagd. In alle aanvragen om ondersteuning wordt altijd de situatie van de mantelzorger meegewogen.

De gemeente regelt jaarlijks een waardering voor de mantelzorgers, voor zover deze bekend zijn of zich bekend maken. De aard en omvang van deze waardering wordt door het college vastgesteld.

Ondersteuning van de mantelzorger eindigt niet eerder dan minimaal 6 weken na overlijden van de hulpvrager waaraan mantelzorg wordt verleend.

Ondersteuning bij huishoudelijke taken en vormen van respijtzorg (logeren, kortverblijf, dagbesteding) inzet vrijwillige maatjes, inzet vrijwillige thuishulp, ondersteuning door mantelzorgsteunpunt, training medische handelingen, lotgenotengroepen kunnen deel uitmaken van de ondersteuning aan mantelzorgers.

Sociaal netwerk

Het sociale netwerk zijn de personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt. Het kan dan gaan om een familielid, een huisgenoot of een mantelzorger. Andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt betreft personen met wie de inwoner regelmatig contacten onderhoudt, zoals burens of medeleden van een vereniging. De vraag of er personen in het sociale netwerk zijn aan wie de inwoner hulp zou kunnen en mogen vragen wordt volgens de wetgever als redelijk beschouwd. Van belang is dat vraagverlegenheid van de inwoner en handelingsverlegenheid bij personen uit het sociale netwerk dienen te worden doorbroken. Daarom is het goed om hier nadrukkelijk bij stil te staan (en het sociaal netwerk hierbij te betrekken) tijdens het onderzoek zoals verricht wordt na de melding.

Er dient bij de afweging ook altijd gekeken te worden naar eventuele ondersteuning die ingezet wordt, of kan worden, door vrijwilligers, maatjes, inloopvoorzieningen, telefooncirkel, etc.

Indien de inwoner niet in staat is tot het doen van de boodschappen, of niet in staat is tot het zelfstandig bezoeken van instanties, zal het college de inwoner tijdens het keukentafelgesprek bevragen naar de mogelijkheden binnen het sociale netwerk.

Ook als de inwoner tijdelijk niet in staat is zich per vervoermiddel te verplaatsen binnen de eigen leefomgeving, mag van de inwoner verwacht worden om binnen het sociale netwerk om hulp te vragen.

Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn voorzieningen waarover iemand ook los van zijn beperking zou kunnen beschikken. Zulke voorzieningen verstrekt de gemeente vanuit de Wmo niet.

Stap 1. Is de zaak algemeen gebruikelijk?

De beoordelingscriteria kunnen worden onderverdeeld. Ten eerste is de vraag of de zaak op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd. De criteria om dit te beoordelen zijn benoemd door de Centrale Raad. De Centrale Raad van Beroep (CRvB) is de hoogste bestuursrechter in sociale zekerheidszaken en ambtenarenzaken.

Het gaat om een zaak die:

- normaal in de handel te krijgen is;
- niet speciaal voor mensen met een beperking is ontworpen;
- niet aanzienlijk duurder is dan een vergelijkbaar product met hetzelfde doel;

- daadwerkelijk beschikbaar is;
- een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt tot zelfredzaamheid of participatie in staat is;
- financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau.

Stap 2. Is het voor de aanvrager ook algemeen gebruikelijk?

Ten tweede is het de vraag of een zaak, die op zichzelf als algemeen gebruikelijk te beschouwen is, ook voor de aanvrager algemeen gebruikelijk is. Dat hoeft namelijk in bepaalde individuele situaties niet het geval te zijn.

Bijvoorbeeld:

- Bij een plotselinge noodzaak om de voorziening aan te schaffen.
- Als door de ziekte of het gebrek plotseling vervanging nodig is van zaken die normaal gesproken (nog) niet aan vervanging toe zouden zijn.
- Als gelijktijdig meerdere algemeen gebruikelijke zaken moeten worden aangeschaft.
- Als door de beperking een duurdere voorziening dan gebruikelijk moet worden gekocht die te belastend is voor het budget van de aanvrager.
- Als door de beperking zoveel (aantoonbare) meerkosten ontstaan, dat iemands besteedbaar inkomen onder de voor hem geldende bijstandsnorm ligt.

Stap 3. Inkomensonderzoek

Of een voorziening in een concreet geval als algemeen gebruikelijk kan worden aangemerkt kan dus afhangen van de financiële situatie. In dat geval is onderzoek daarnaar nodig. Zie ook uitspraak ECLI:NL:CRVB:2018:2182. Inkomensonderzoek is dus wel degelijk mogelijk. Wat níet mag is het stellen van inkomensgrenzen voor de toegang tot de Wmo. Hierdoor ontstaat vaak het misverstand dat er nooit naar het inkomen mag worden gekeken.

Algemene voorzieningen

Algemene voorzieningen worden door de wet gedefinieerd als een aanbod van diensten, of activiteiten dat zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning. Met het opzetten van een algemene voorziening wordt voor de hele doelgroep Wmo een basisvoorziening gecreëerd, waarvan mensen met een beperking gemakkelijk gebruik kunnen maken. Het is laagdrempelig, administratief eenvoudig en er kan zonder uitgebreid onderzoek gebruik van gemaakt worden. Een basisvoorziening, waar bedoelde inwoners in aanvulling op de eigen kracht ondersteuning kunnen krijgen om zelfredzaam te zijn en in zelfstandigheid te participeren. De algemene voorziening staat zo in de lijn, die steeds beoogd is. Eigen kracht, alleen of met inzet van het sociaal netwerk, de algemene voorziening en als dat niet de gewenste oplossing biedt, is een melding voldoende om verdergaand onderzoek in te stellen en zo maatwerk te leveren.

Aanvraag maatwerk Wmo of individuele voorziening Jeugd

Een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo of individuele voorziening op grond van de Jeugdwet is aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen, en vormt samen met de inzet van eigen kracht of, indien van toepassing, gebruikelijke hulp of mantelzorg een samenhangend ondersteuningsaanbod, ofwel maatwerk. Bij een individuele voorziening jeugd geldt licht waar mogelijk en zwaar waar nodig. Voor een maatwerk- of individuele voorziening zijn twee financieringsvormen mogelijk, namelijk zorg in natura (ZIN) of een persoonsgebonden budget (pgb).

4. Toegang

In dit hoofdstuk wordt de route beschreven die een inwoner van de gemeente Tynaarlo doorloopt om tot een oplossing voor zijn ondersteuningsvraag te komen. De Wmo 2015 en de Jeugdwet leggen de nadruk op eigen kracht en zelfredzaamheid. Waar een inwoner niet meer in staat is om zelf of samen met het sociale netwerk te voorzien in zijn of haar zelfredzaamheid en participatie, of een jeugdige of ouder(s) vragen of ondersteuning nodig heeft/hebben m.b.t. tot het opgroeien en opvoeden, kan een beroep worden gedaan op een Wmo-maatwerk- of Jeugdhulpvoorziening⁷.

Melding

Inwoners van de gemeente Tynaarlo met ondersteuningsvragen op het gebied van welzijn, zorg, opvoeden en opgroeien, kunnen met deze vragen bij het sociaal team of team jeugd terecht. Jeugdhulp is ondersteuning aan kinderen en jongeren tot 18 jaar en hun verzorgers. Jeugdhulp heeft als doel: het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoegeproblemen van de ouders of adoptie gerelateerde problemen..

Ondersteuningsvragen kunnen vormvrij worden ingediend. Naast de inwoner zelf kan een melding ook gedaan worden door een vertegenwoordiger, mantelzorger, partner, familielid, buurman of andere betrokkenen.

Zodra blijkt dat een melding niet afgedaan kan worden door het geven van informatie of advies en de melding onder de Wmo of Jeugdwet valt wordt de melding geregistreerd. Bij een melding op grond van de Wmo zal binnen zes weken na de melding onderzoek gedaan worden naar de persoonlijke situatie van de inwoner. In geval van een melding op grond van de jeugdwet zal eerst onderzocht worden welke gemeente verantwoordelijk is voor de jeugdhulp aan een jeugdige.

In spoedgevallen is er geen tijd voor onderzoek. De gemeente moet dan binnen 24 tot 48 uur hulp bieden. De gemeente regelt een tijdelijke maatwerkvoorziening zoals huishoudelijke hulp, begeleiding thuis of opvang elders. De gemeente start ook meteen het onderzoek naar de persoonlijke situatie.

Onderzoek

Indien bij het college een melding (Wmo 2015) of aanvraag (Jeugdwet) wordt ingediend door een inwoner die stelt ondersteuning nodig te hebben, zal het college het stappenplan dat door de Centrale Raad van Beroep⁸ is geformuleerd doorlopen teneinde een besluit over de eventuele toewijzing te nemen:

1. de hulpvraag wordt in kaart gebracht;
2. er wordt geoordeeld of sprake is van opgroei- en opvoedingsproblemen en/of psychische problemen en stoornissen en/of beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie;
3. er wordt bekeken welke hulp en ondersteuning naar aard en omvang nodig is;
4. er wordt bekeken of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouders en/of van het sociale netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden. Hierbij spelen eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg, hulp uit het sociale netwerk en algemene voorzieningen een rol. Slechts voor zover die mogelijkheden ontoereikend zijn dient het college een individuele- of maatwerkvoorziening te verlenen.

Voor zover dit in het individuele geval noodzakelijk kan worden geacht, dient specifieke deskundigheid te worden ingeschakeld.

In geval van een melding op grond van de Wmo wordt de inwoner gewezen op de mogelijkheid van het indienen van een persoonlijk plan. Een jeugdige of zijn ouders kan een familiegroepsplan indienen. Als een persoonlijk- of familiegroepsplan ingediend wordt, dan wordt dit bij het onderzoek betrokken.

⁷ toegang tot jeugdhulp is ook mogelijk via andere kanalen kent (verwijzing door huisarts, medisch specialist en jeugdarts; bepaling door Gecertificeerde instelling; maatregel in het kader van jeugdstrafrecht). In dit stuk beperken wij ons tot de gemeentelijke toegang.

⁸ ECLI:NL:CRVB:2017:1477 (Jeugd) en ECLI:NL:CRVB:2018:819 (Wmo)

Als de inwoner kiest voor het indienen van een persoonlijk- of familiegroepsplan dan dient de inwoner dit plan binnen zeven dagen na de melding in te dienen. In geval van een familiegroepsplan kan deze termijn langer zijn.

Het persoonlijk- of familiegroepsplan dient de volgende informatie te bevatten:

- Persoonlijke gegevens zoals: naam, adres, telefoonnummer, geboortedatum;
- Waarom en waarvoor hulp of ondersteuning gevraagd wordt;
- Wat inwoner zelf kan doen of regelen;
- Wat mensen in de omgeving kunnen doen;
- Wat eventuele mantelzorger(s) aan ondersteuning nodig heeft;
- Eventuele input over hoe (al) betrokken organisaties beter kunnen samenwerken;
- Welke resultaten hij/zij wil bereiken.

Gesprek

Een onderdeel van het onderzoek is een gesprek. In dit gesprek kan onder andere aandacht zijn voor:

- Het eventuele persoonlijke- of familiegroepsplan dat is ingediend;
- De behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de inwoner of jeugdige of zijn ouders;
- De veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie;
- De mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp te voorzien in zijn behoefte;
- De mogelijkheid om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn situatie;
- De behoefte aan ondersteuning van de mantelzorger(s) van de inwonende of jeugdige;
- De mogelijkheid om gebruik te maken van algemene voorzieningen;
- Wat men wil bereiken door de inzet van een maatwerk- of individuele voorziening;
- Welke voorzieningen eventueel al eerder zijn toegekend, wat daarmee is bereikt en de samenhang tussen de diverse voorzieningen;
- De mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een persoonsgebonden budget (pgb), waarbij de inwoner of jeugdige en zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze;
- Welke eigen bijdrage van toepassing is;
- Afstemming met onderwijs/zorg/werk en inkomen.

Op basis van de gegevens uit het gesprek wordt onderzoek gedaan om te bepalen of de inwoner, jeugdige of ouder(s) het gewenste effect zelf of met steun van zijn omgeving kan bereiken.

Uitgangspunt voor het gesprek is dat degene om wie het gaat zelf bij het gesprek aanwezig is en een eigen inbreng kan hebben.

Gegevensverzameling

De betrokken inwoner, jeugdige of ouder(s) kan (kunnen) gevraagd worden gegevens en informatie te verstrekken die voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij/zij redelijkerwijs kan beschikken. Waar mogelijk wordt de mantelzorger of de vertegenwoordiger van degene waar de ondersteuningsvraag betrekking op heeft betrokken bij het onderzoek. Een medisch of ergonomisch advies kan onderdeel uitmaken van het onderzoek. Ook bestaande zorgplannen, al uitgevoerde diagnostische onderzoeken en informatie van professionals kunnen onderdeel uitmaken van dit onderzoek.

Resultatenplan

De uitkomsten van het onderzoek worden schriftelijk vastgelegd in een resultaten- of gezinsplan. Daarbij wordt in elk geval opgenomen:

- De hulp- of ondersteuningsvraag;
- De gewenste resultaten van de ondersteuning, zo concreet mogelijk beschreven;

- Inhoud, omvang en duur van de in te zetten ondersteuning op grond van de Wmo of Jeugdwet (indien van toepassing).

Dit resultatenplan wordt verstrekt aan de betrokken inwoner/jeugdige en of zijn/haar ouder(s)/vertegenwoordiger(s). De inwoner/jeugdige of zijn ouders heeft (hebben) de mogelijkheid in het resultatenplan correcties en aanvullingen aan te brengen. Deze komen niet *in plaats van* het oorspronkelijke plan, maar worden aan het oorspronkelijke plan toegevoegd.

Aanvraag

Een aanvraag voor een maatwerk- of individuele voorziening kan volgen op een melding. Een aanvraag moet schriftelijk ingediend worden bij het college. Een aanvraag kan, in tegenstelling tot een melding, alleen gedaan worden door de inwoner of zijn wettelijk vertegenwoordiger of een jeugdige en zijn/haar ouder(s) of wettelijk vertegenwoordiger.

Een aanvraag wordt alleen in behandeling genomen wanneer de aanvraag⁹ of het resultatenplan voorzien is van naam, adres en ondertekening door inwoner/gemachtigde, jeugdige of zijn/haar ouders/ wettelijk vertegenwoordiger. Het college kan een ondertekend resultatenplan aanmerken als aanvraag als de inwoner of jeugdige en/of zijn/haar ouder(s)/wettelijk vertegenwoordiger op het plan heeft aangegeven dat hij een aanvraag voor een maatwerk- of individuele voorziening wil indienen.

Als er nog stukken ontbreken vraagt de gemeente de inwoner om de aanvraag aan te vullen (art. 4:5 Algemene wet bestuursrecht). Indien de aanvrager een termijn heeft gekregen om de aanvraag aan te vullen, maar hier geen gehoor aan heeft gegeven kan de aanvraag buiten behandeling worden gesteld.

⁹ In geval van een aanvraag op grond van de Awb (jeugd) dient deze tevens een aanduiding van het gevraagde besluit te bevatten.

5. Maatwerk Wmo

Maatwerk in natura

De eerste mogelijkheid is de maatwerkvoorziening in natura (Zorg in Natura – ZIN). Daarmee wordt bedoeld dat het college een voorziening verstrekt van een door de gemeente te betalen zorgaanbieder. Bijvoorbeeld begeleiding of dagbesteding geleverd door een de door de gemeente gecontracteerde instelling.

Met de voorziening die de inwoner in natura ontvangt, wordt hij/zij in staat gesteld zelfredzaam te zijn of te kunnen participeren.

Kwaliteit en toezicht

Voor de kwaliteitseisen voor zorg in natura wordt verwezen naar de eisen zoals deze zijn opgenomen in de verschillende contracten met aanbieders en Toetsingskader 2019 NMD Wmo en Jeugdzorg¹⁰, vastgesteld in juli 2019.

Beschikking

Inhoud beschikking

In de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp 2022 is geregeld wat in ieder geval in de beschikking moet staan. Daarnaast wordt in de beschikking verder vermeld dat de inwoner wijzigingen in zijn omstandigheden aan het college moet melden. Het besluit moet zijn gebaseerd op een zorgvuldige motivering die de inwoner inzicht geeft in de beslissing van het college. In de onderzoeksfase heeft het college zicht gekregen op de aard en omvang van de behoefte aan ondersteuning door middel van een maatwerkvoorziening. Op basis van het resultatenplan als uitkomst van het onderzoek, zal het college tot zijn beslissing inzake de aard en omvang van de te verstrekken maatwerkvoorziening kunnen komen.

De inwoner heeft het recht om tegen de beschikking in bezwaar te gaan. De wijze waarop de inwoner in bezwaar kan gaan wordt met de beschikking meegezonden.

Maximale indicatieperiode

Het college kan ook bij de indicatieperiode maatwerk leveren waarbij, afhankelijk van de in te zetten ondersteuning, maximale indicatieperiodes gelden. Voor ondersteuning (waaronder ook de maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning) is dat twee jaar en voor fysieke hulpmiddelen (waaronder ook het Wmo-vervoer) is dat drie jaar. Overige maximale indicatieperiodes zijn terug te vinden in bijlage 4 – Handreiking werken met resultaten.

Het college heeft altijd de mogelijkheid een heronderzoek in te zetten wanneer hier aanleiding toe is: een melding van een gewijzigde situatie, een wijziging van beleid. Daarbij worden bij het opstellen van het resultatenplan, afspraken gemaakt over tussentijdse evaluatiemomenten.

Einde beschikking

Een toekenning eindigt wanneer de indicatieperiode is verstreken. In de volgende situaties komt eveneens een einde aan het recht op een voorziening:

- de inwoner verhuist naar een andere gemeente;
- de inwoner overlijdt;
- de situatie van de inwoner is veranderd en het college vaststelt dat de verstrekte voorziening niet meer passend is en dus niet meer voldoet.

Een verandering van de situatie dient, zoals hiervoor aangegeven, door de inwoner te worden doorgegeven aan de gemeente. Het college zal dan een besluit nemen over het aanpassen of het de beëindigen (of wijziging) van de toekenning. Ook kan het zijn dat de verandering van situatie geen invloed heeft op de toekenning.

¹⁰ <https://nmdsamenwerking.nl/wp-content/uploads/2022/03/Toetsingskader-2019-Wmo-en-jeugdzorg.pdf>

Bijdrage in de kosten

Bij gebruikmaking van een maatwerkvoorziening (in natura of pgb) is de inwoner een bijdrage verschuldigd op grond van artikel 2.1.4 lid 1 sub b van de wet Wmo en artikel 18 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Tynaarlo 2022'. Daarbij is de eigen bijdrage is nooit meer dan de daadwerkelijke kosten.

Voor een maatwerkvoorziening geldt een maximale eigen bijdrage van € 19,- per maand, ongeacht het aantal en de intensiteit van de maatwerk- of individuele voorzieningen.

Deze eigen bijdrage is niet verschuldigd:

- a. als de hulpvrager of de echtgenoot van de hulpvrager een bijdrage als bedoeld in artikel 3.11 of 3.12 dan wel een bijdrage ingevolge de artikelen 3.3.2.1 of 3.3.2.2 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd is;
- b. Indien de hulpvrager of zijn echtgenoot gedurende twee of meer nachten aaneengesloten in de bijdrageperiode in een instelling voor opvang verblijft;
- c. Indien het college, na advies van een instelling voor algemeen maatschappelijk werk, de Raad voor de Kinderbescherming of het AMHK, van oordeel is dat de verschuldigdheid van de bijdrage kan leiden tot mishandeling, verwaarlozing of ernstige schade voor de opvoeding en ontwikkeling van een minderjarige door de ouder, bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
- d. voor een rolstoel;
- e. voor een hulpvrager die de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, met uitzondering van een woningaanpassing;
- f. voor arbeidsmatige dagbesteding (M1);
- g. voor onafhankelijke inwonerondersteuning door MEE-Drenthe of Zorgbelang Drenthe (Wmo);
- h. ondersteuning door de vertrouwenspersoon door Zorgbelang Drenthe (Jeugd).

Procedure van inning eigen bijdrage

- De gemeente stuurt de klantgegevens naar het CAK.
- Het CAK stelt de eigen bijdrage vast.
- Het CAK stuurt een definitieve beschikking naar de inwoner.
- Het CAK stuurt de factuur, waarop de eigen bijdrage in rekening wordt gebracht, naar de inwoner.
- Het CAK stelt de middelen beschikbaar aan de gemeenten.

Wanneer er langer dan één of meer **volledige** kalendermaand(en) geen ondersteuning geboden wordt, vervalt voor deze periode de eigen bijdrage. Inwoner dient hier zelf actief melding van te maken bij de gemeente.

6. Individuele voorziening Jeugd

Individuele voorziening in natura

De eerste mogelijkheid is de individuele voorziening in natura (Zorg in Natura – ZIN). Daarmee wordt bedoeld dat het college een voorziening verstrekt van een door de gemeente te betalen zorgaanbieder. Bijvoorbeeld begeleiding of behandeling geleverd door een de door de gemeente gecontracteerde (zorg)aanbieder. Met de voorziening die de ouders en jeugdige in natura ontvangen worden jongeren in staat gesteld gezond en veilig op te groeien en te groeien naar zelfstandigheid. Het is belangrijk dat zij de regie blijven houden over hun leven.

Kwaliteit en toezicht

Voor de kwaliteitseisen voor zorg in natura wordt verwezen naar de eisen zoals deze zijn opgenomen in de verschillende contracten met aanbieders en Toetsingskader 2019 NMD Wmo en Jeugdzorg, vastgesteld in juli 2019 (bijlage 3).

Toetsingskaders jeugd IGJ

De inspectie (IGJ) gebruikt toetsingskaders bij haar toezicht. Aan de hand van een toetsingskader controleert de inspectie een organisatie. Ze kijkt of de organisatie voldoet aan de wettelijke eisen en verantwoorde hulp biedt van voldoende kwaliteit. Hieronder vindt u een overzicht van de toetsingskaders voor het toezicht op jeugdhulpaanbieders.

Toetsingskader Verantwoorde Hulp voor Jeugd (VHJ)

De inspectie voert het toezicht op jeugdhulpaanbieders grotendeels uit aan de hand van het toetsingskader Verantwoorde Hulp voor Jeugd.

De inspectie gebruikt bepaalde delen van het toetsingskader Verantwoorde Hulp voor Jeugd voor het toetsen van nieuwe toetreders in de jeugdhulp, jeugdhulp met verblijf, jeugdhulp zonder verblijf en de gesloten jeugdhulp.

- Toetsingskader Verantwoorde Hulp voor de Jeugd - Overzicht
- Toetsingskader Verantwoorde Hulp voor de Jeugd - Jeugdhulp zonder verblijf
- Toetsingskader Verantwoorde Hulp voor de Jeugd - Jeugdhulp met verblijf
- Toetsingskader Verantwoorde Hulp voor de Jeugd - Onderbouwing
- Toetsingskader Nieuwe toetreders in de jeugdhulp
- Handreiking Naar zichtbare kwaliteit bij Kleinschalige Jeugdhulp met Verblijf

Beschikking

Inhoud beschikking

In de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp 2022 is geregeld wat in ieder geval in de beschikking moet staan. Daarnaast wordt in de beschikking verder vermeld dat de inwoner wijzigingen in zijn omstandigheden aan het college moet melden.

Het besluit moet zijn gebaseerd op een zorgvuldige motivering die de inwoner inzicht geeft in de beslissing van het college. In de onderzoeksfase heeft het college zicht gekregen op de aard en omvang van de behoefte aan ondersteuning door middel van een individuele voorziening. Op basis van het verslag van het onderzoek zal het college tot zijn beslissing inzake de aard en omvang van de te verstrekken individuele voorziening kunnen komen. Om die reden maakt het resultatenplan onderdeel uit van de beschikking en kan in de beschikking hier naar worden verwezen.

De jeugdige of ouders of andere wettelijk vertegenwoordigers van de jeugdige hebben het recht om tegen de beschikking in bezwaar te gaan. De wijze waarop de inwoner in bezwaar kan gaan wordt met de beschikking meegezonden.

Bijdrage in de kosten

Voor ondersteuning bekostigd vanuit de Jeugdwet wordt geen eigen bijdrage opgelegd.

Maximale indicatieperiode.

Het college kan ook bij de indicatieperiode maatwerk leveren waarbij, afhankelijk van de in te zetten ondersteuning, maximale indicatieperiodes gelden. Deze maximale indicatieperiodes zijn terug te vinden in bijlage 4 – Handreiking werken met resultaten.

Het college heeft altijd de mogelijkheid een heronderzoek in te zetten wanneer hier aanleiding toe is: een melding van een gewijzigde situatie, een wijziging van beleid.

Einde beschikking

Een toekenning eindigt wanneer de indicatieperiode of geldigheidsduur is verstreken. In de volgende situaties komt eveneens een einde aan het recht op een voorziening:

- jeugdhulp op grond van het woonplaatsbeginsel niet meer ten laste komt van de gemeente Tynaarlo;
- de jeugdige verhuist naar een andere gemeente;
- de jeugdige overlijdt;
- de situatie van de jeugdige is veranderd en het college stelt vast dat de verstrekte voorziening niet meer voldoet.

Een verandering van de situatie dient, zoals hiervoor aangegeven, door de inwoner te worden doorgegeven aan de gemeente. Het college zal dan een besluit nemen over de beëindiging (of wijziging) van de toekenning.

Zak- en kleedgeldregeling

Naar aanleiding van diverse vragen van aanbieders en gemeenten over 'zak en kleedgeld' maar ook onderzoek van de Kinderombudsman in 2017, is deze bepaling opgenomen in de beleidsregels.

Het onderzoek van de Kinderombudsman gaat over de vergoeding van zak- en kleedgeld voor jongeren die met een ondertoezichtstelling of een voogdijmaatregel in een residentiële inrichting verblijven. Hierbij heeft de ombudsman de aanbeveling gedaan, duidelijke afspraken te maken voor zak- en kleedgeld voor kinderen die met een dergelijke jeugdbeschermingsmaatregel in een instelling verblijven, wanneer ouders hier niet in kunnen voorzien. Naar aanleiding van het onderzoek van de Kinderombudsman heeft de VNG met andere partijen een Handreiking zak en kleedgeld gemaakt.

Voor de kinderen in pleegzorg kennen we wel een bijzondere kostenregeling. Deze is opgenomen in de contracten met de pleegzorgaanbieders. In de andere contracten is hierover niet expliciet iets geregeld. Incidenteel komt het voor dat een jeugdige in aanmerking wil komen voor vervanging van kleding e.d. De ervaring is dat deze kosten door de gemeente vanuit maatwerk worden vergoed.

Op grond van het Burgerlijk Wetboek (art. 1:392) zijn ouders primair verantwoordelijk voor het levensonderhoud van hun kinderen, ook wanneer het kind met een ondertoezichtstelling of voogdijmaatregel in een residentiële inrichting verblijft. In de praktijk komt het voor dat bepaalde kosten voor het levensonderhoud van een kind niet betaald worden door of verhaald kunnen worden op de ouders en ook niet uit een andere regeling vergoed kunnen worden, maar waarbij het wel in het belang van de jeugdige is dat deze kosten gemaakt worden. Het gaat dan bijvoorbeeld om situaties waarbij ouders al lange tijd uit beeld zijn, of niet in staat zijn om aan de financiële verplichtingen te voldoen.

Regeling bijzondere kosten

Er zijn afspraken gemaakt tussen gemeenten, GI's (Gecertificeerde Instellingen) en jeugdhulpinstellingen, hoe hier mee om te gaan. Deze afspraken zijn Drenthe breed gemaakt. Hiermee hebben we een eenduidige regeling voor alle Drentse gemeenten en geven we duidelijkheid aan de GI's en jeugdhulpinstellingen. De regeling geldt voor kinderen met een maatregel voor jeugdbescherming in combinatie met een financiële vergoeding 'zak en kleedgeld' en hiervoor gelden de volgende voorwaarden:

1. Ouders zijn primair verantwoordelijk voor het levensonderhoud van hun kinderen, ook wanneer het kind met een ondertoezichtstelling of voogdijmaatregel in een residentiële voorziening verblijft. De Jeugdhulpinstellingen gaan met ouders in gesprek over het geven van zak- en kleedgeld aan kinderen.

2. Als blijkt dat ouders uit beeld zijn of niet aan hun financiële verplichting kunnen voldoen, dan stelt de gemeente vanuit de Jeugdwet een financiële vergoeding beschikbaar. Om hiervoor in aanmerking te komen stelt de voogd een verklaring op waarin duidelijk wordt dat het verhalen van de kosten op ouders niet mogelijk is of waarom er niet op korte termijn aan de onderhoudsplicht kan worden voldaan. De voogd of jeugdhulpinstelling overlegt ten minste 1 schriftelijke aanschrijving tenzij het in het belang van de jeugdige is het contact met de ouders te mijden.

De verklaring bevat verder de volgende onderdelen:

- NAW gegevens van de inwoner
 - Geboortedatum van de inwoner
 - Reden dat ouders niet aan de financiële verplichting kunnen voldoen
 - Aan wie de financiële vergoeding uitbetaald moet worden: de voogd of zorgaanbieder.
 - Naam + organisatie + handtekening van de voogd.
3. Op basis van de aanvraag met een bijbehorende verklaring van de voogd wordt er een financiële vergoeding uitbetaald aan de voogd of de aanbieder. Dit zal blijken uit de verklaring van de voogd. De voogd kan in overleg met de zorgaanbieder bepalen wie het ontvangen bedrag beheert. Mocht de zorgaanbieder het bedrag beheren, kan een zorgaanbieder een factuur naar de betreffende gemeente sturen om de bijzondere kosten maandelijks in rekening te brengen.

Deze vergoeding is gelijkgesteld aan de bijdrage kinderbijslag, zie:

<https://www.svb.nl/nl/kinderbijslag/bedragen-betaaldagen/bedragen-kinderbijslag.html>.

Deze vergoeding wordt per maand gedeclareerd bij de betreffende gemeente (o.b.v. woonplaatsbeginsel Jeugdwet). De vergoeding wordt jaarlijks gewijzigd door de SVB en het gewijzigde bedrag wordt jaarlijks overgenomen door de gemeenten.

NB: voor kinderen met een (meervoudige) handicap kunnen afwijkende afspraken gemaakt worden.

7. Maatwerk Jeugd & Wmo – Persoonsgebonden budget

Zorg in een persoonsgebonden budget (pgb)

Een maatwerk- of individuele voorziening kan ook verstrekt worden in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb). Het pgb is een bruikbaar instrument voor individueel maatwerk en keuzevrijheid: hiermee is directe zeggenschap over de ondersteuning.

De budgethouder (inwoner en/of ouders jeugdige) is zelf verantwoordelijk voor het inkopen van de maatwerk- of individuele voorziening. Echter, een budgethouder maar ook de ondersteuning ingekocht middels een pgb, moet aan een aantal voorwaarden te voldoen. De budgethouder moet pgb-vaardig zijn en taken verbonden aan een pgb op verantwoorde wijze te kunnen uitvoeren. Deze eis geldt ook voor de persoon uit het sociale netwerk van de budgethouder, of de vertegenwoordiger, die de budgethouder ondersteunt bij de aan het pgb verbonden taken. De ingekochte ondersteuning dient veilig, doeltreffend en klantgericht te zijn. De voorwaarden worden in dit hoofdstuk uiteen gezet.

Wanneer iemand zich afvraagt of het zelf regelen van zorg met een pgb in de eigen situatie passend is, is nadere informatie te vinden op: <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/persoonsgebonden-budget-pgb/vraag-en-antwoord/pgb-vaardigheid>. Ook kan online een pgb-test worden gedaan: <https://www.pgb-test.nl/>

Algemene regels van een pgb

In de verordening staan in de artikel 17 en 26, de opsomming van de voorwaarden die verbonden zijn aan het verstrekken van een pgb, te weten:

1. Inwoner, jeugdige en/of ouders heeft een goed overzicht van de eigen situatie en kan deze houden.
2. inwoner, jeugdige en/of ouders weet welke regels er horen bij een pgb.
3. inwoner, jeugdige en/of ouders kan een overzichtelijke pgb-administratie bijhouden.
4. inwoner, jeugdige en/of ouders is in staat te communiceren met de gemeente, zorgverzekeraar of zorgkantoor, de SVB en zorgverleners.
5. inwoner, jeugdige en/of ouders kan zelfstandig handelen en zelf voor zorgverleners kiezen.
6. inwoner, jeugdige en/of ouders kan zelf afspraken maken, bijhouden en zich hier aan houden.
7. inwoner, jeugdige en/of ouders kan zelf beoordelen of de zorg uit het pgb het beste bij hem past.
8. inwoner, jeugdige en/of ouders kan zelf de zorg regelen met 1 of meer zorgverleners.
9. inwoner, jeugdige en/of ouders kan ervoor zorgen dat de zorgverleners die voor hem werken weten wat ze moeten doen.
10. inwoner, jeugdige en/of ouders weet wat hij moet doen in zijn rol als werkgever of opdrachtgever van een zorgverlener.

Het beoordelen van bovenstaande voorwaarden is een onderdeel van het gesprek maar zeer zeker ook het opstellen van het pgb budgetplan.

Weigeren van een pgb

Het pgb wordt geweigerd indien er sprake is van financiële problemen bij de inwoner, jeugdige of ouders, tenzij financieel toezicht wordt uitgeoefend door bijvoorbeeld een kredietbank. Daarbij kunnen ook andere situaties als contra-indicaties dienen, denk aan verslaving of cognitieve beperkingen ten gevolge van dementie of een verstandelijke beperking. Indien eerder misbruik is gemaakt van een pgb, zogenaamde fraude, dan is dit een reden om het pgb te weigeren en dient gebruik gemaakt te worden van zorg in natura.

Pgb sociaal netwerk

Een inwoner, jeugdige of ouders aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de ondersteuning laten verrichten door een persoon uit het sociaal netwerk. Hier zijn wel een aantal voorwaarden aan verbonden. Deze voorwaarden worden besproken in het gesprek en uitkomsten worden opgenomen in het resultatenplan.

Voorwaarden inzet vanuit sociaal netwerk:

- a. wanneer uit het onderzoek blijkt dat de ondersteuning de gebruikelijke hulp overstijgt;
- b. dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt;
- c. aantoonbaar doelmatiger is dan zorg in natura;
- d. als de dienst zorg omvat waarvoor krachtens landelijk geldende kwaliteitscriteria een minimale opleiding vereist is, beschikt de persoon over de desbetreffende kwalificatie;
- e. deze persoon heeft aangegeven dat de ondersteuning aan de inwoner hem niet te zwaar valt;
- f. deze persoon op geen enkele wijze druk op de ontvanger van het pgb heeft uitgeoefend bij diens besluitvorming.

Normaalgesproken is het niet mogelijk dat de budgethouder ook de pgb-hulpverlener is, uitzondering hierbij zijn ouders die ondersteuning bieden aan de eigen kinderen.

Pgb budgetplan

Een maatwerk- of individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt alleen verstrekt indien de inwoner dit gemotiveerd vraagt. Bij een aanvraag voor een jeugdige dient daarbij ook aangegeven te worden waarom zorg in natura niet passend is. Door de motiveringseis wordt de inwoner gestimuleerd na te denken over de invulling van zijn ondersteuningsvraag en deze te concretiseren. Als een inwoner een pgb wenst voor het te behalen resultaat, dient hij een pgb plan op te stellen.

Uit het persoonlijk plan pgb dat een inwoner, jeugdige of ouders opstelt, moet ten minste blijken:

- a. waarom een pgb een passende vorm van ondersteuning is (motivering);
- b. waarom zorg in natura niet passend is (in geval van een jeugdige);
- c. hoe de ondersteuning veilig, doeltreffend en klantgericht wordt ingericht (kwaliteit);
- d. van wie hij de ondersteuning wil inkopen (professionals of mensen uit het eigen netwerk).

Het persoonlijk plan maakt de kwalitatieve verantwoording van het pgb inzichtelijk, als concreet vastgelegd is bij wie er zorg ingekocht gaat worden.

Kwaliteit

Bij de beoordeling of een inwoner voor een pgb in aanmerking komt onderzoekt het college of de maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren veilig, doeltreffend en klantgericht worden verstrekt. Daarbij wordt tevens beoordeeld of de maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt. De kwaliteitseisen voor een persoonsgebonden budget worden vooraf getoetst door beoordeling van het pgb plan dat een inwoner dient in te leveren.

Voor de inzet van professionele zorgaanbieder zijn de kwaliteitseisen van het **'Kwaliteitskader sociaal domein Drenthe'** van toepassing. Het uitgangspunt van het Drents kwaliteitskader is het leveren van 'verantwoorde hulp'. Onder verantwoorde hulp wordt verstaan dat de hulp en ondersteuning van 'goed' niveau is: hulp die in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig, cliëntgericht is (en die is afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en eventueel andere vormen van hulp en ondersteuning die wordt geboden).

De hoogte van een pgb

De inwoner, jeugdige of ouders kan de wens uitspreken om zijn sociale netwerk in te willen zetten. In navolging van de regering is de gemeente van mening dat de beloning van het sociale netwerk in elk geval beperkt moet blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt.

Bij het pgb wordt onderscheid gemaakt in een 'professioneel tarief' en een 'sociaal netwerk-tarief'. Omdat er bij pgb-hulpverleners de overheadkosten beperkt zijn, wordt een ander tarief toegepast dan voor zorg in natura aanbieders (lees: gecontracteerde aanbieders).

- a. sociaal netwerk-tarief (eigen netwerk/naasten)
Tot ondersteuning uit het sociaal netwerk behoren:
 1. de familie in de 1e en 2e graad die niet voldoet aan de professionaliteitsvereisten, en voorts

2. de rest van de familie en de vrienden, met wie een overeenkomst tot opdracht is gesloten of die als werknemer in dienst is, en die niet voldoen aan de professionaliteitsvereisten. Het sociaal netwerk-tarief bedraagt 65% van het pgb tarief van een professional (zie bijlage 1 resultatenmatrix).
- b. professioneel tarief
Iemand komt in aanmerking voor het professioneel tarief als hij/zij voldoet aan de professionaliteitsvereisten passend bij de ondersteuningsvraag. Registratie als zorgverlener is alleen van belang als die specifieke registratie noodzakelijk is om de specifieke zorg te verlenen. Het professionele tarief wordt bepaald door 90% van het zorg in natura tarief voor de goedkoopst passende ondersteuning (zie bijlage 1 resultatenmatrix).

De hoogte van een pgb – hulpmiddelen & woonvoorzieningen

De hoogte van een pgb wordt mede bepaald aan de hand van een door de hulpvrager opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;

- a. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede hulpmiddelen of woonvoorzieningen van derden te betrekken, en omvat mede een vergoeding voor onderhoud, verzekering en indien wettelijk verplicht verzekering;
- b. wordt bepaald na consultatie in de markt (op basis van offerte) en tot het maximum van de kostprijs van de in de situatie van de hulpvrager goedkoopst adequate voorziening (wanneer geleverd als zorg in natura voorziening). Als de naturaverstrekking een tweedehands voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met onderhoud en verzekering.

Uitzonderingen

Een aantal zaken lenen zich minder voor een pgb, te weten:

- a. Behandeling en verblijf in een instelling
De gemeente verstrekt geen pgb voor eigen netwerk/naasten in hoofdlijnen voor alle vormen van behandeling en verblijf in een instelling. Behandeling kan niet worden verricht door naasten maar kan alleen uitgevoerd worden door professionele zorgverleners. Dit geldt ook voor verblijf in een instelling in de vorm van kamertraining;
- b. Verblijf in een instelling in het kader van time out, leent zich vanwege haar specialistische karakter niet voor een pgb. Echter alleen als concreet aangetoond kan worden dat de ingekochte zorg niet passend is, kan hier van afgeweken worden;
- c. Voor dyslexie volgen we de zorgroute zoals die is vastgelegd in het document Dyslexiezorg in Drenthe, protocol 'Dyslexie Diagnostiek & Behandeling versie 3.0' uit 2022. Hierover zijn afspraken gemaakt met de samenwerkingsverbanden. Het verstrekken van een pgb voor dyslexie past niet binnen deze afspraken;
- d. Gespecialiseerde jeugdhulp leent zich vanwege haar specialistische karakter niet voor een pgb. Het betreft alle behandelingen op interventieniveau 6, te weten: Specialistische GGZ behandelingen, Intensieve ambulante gezinsbehandelingen en Verblijf met behandeling). Dagbehandeling op interventieniveau 7, te weten: Medisch Orthopedagogisch Centrum en Kinderdag Centrum en Time Out voorzieningen op interventieniveau 8.

Alleen als door aanvrager concreet aangetoond kan worden dat de ingekochte zorg niet passend is, kan hier van afgeweken worden.

Besteding pgb

De besteding van het pgb dient te alle tijden op verzoek van het college, verantwoord te worden. Dat betekent dat indien het college daar om vraagt, de budgethouder moet kunnen aantonen op welke wijze (door wie en hoe) het budget besteed is. Daarbij mag een professionele ondersteuner het pgb niet beheren.

De volgende zaken mogen niet uit het pgb worden betaald:

- a. kosten van tussenpersonen of belangenbehartigers;

- b. bemiddelingskosten;
- c. administratieve kosten;
- d. vrij besteedbaar bedrag eenmalige uitkering;
- e. feestdagenuitkering;
- f. reiskosten.

En het pgb dient binnen drie maanden na toekenning (de beschikking) ingezet te worden voor de ondersteuning zoals opgenomen in het resultatenplan. In uitzonderingsgevallen kan, beargumenteerd, het college een langere termijn hanteren.

Trekkingsrecht

Gemeenten betalen pgb's uit in de vorm van trekkingsrecht. Dit houdt in dat de gemeente het pgb niet op de bankrekening van de budgethouder stort, maar op de rekening van de Sociale Verzekeringsbank (SVB).

De budgethouder laat via een zorgovereenkomst en declaraties of facturen aan de SVB weten welk(e) / hoeveel uren hulp zijn geleverd en de SVB zorgt vervolgens voor de uitbetaling aan de hulpverlener / de leverancier. De niet-bestede pgb-bedragen worden door de SVB na afloop van de verantwoordingsperiode teruggestort naar de gemeente.

Eenmalige pgb's voor een hulpmiddel hoeven niet te worden overgemaakt naar de SVB, maar kunnen na indiening van de factuur, met specificatie van de kosten, aan de inwoner worden uitbetaald.

8. Voorzieningen (domeinen, hoofdresultaten en subresultaten)

Ondersteuning op grond van de Wmo of Jeugdwet kan op verschillende wijze(n) plaatsvinden. Alle algemene voorzieningen hebben - vanwege het laagdrempelige karakter hiervan – zoveel mogelijk de voorkeur. De wetgever heeft beoogd om waar het kan, zoveel mogelijk middels algemene voorzieningen te verstrekken. Indien gebruikmaking van een algemene voorziening niet leidt tot een geschikte oplossing en ook andere oplossingen niet passend worden geacht, overweegt het College of de inwoner in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening of individuele voorziening.

Een maatwerkvoorziening kan door middel van zorg in natura (ZIN) of een persoon gebonden budget (Pgb) verstrekt worden. In hoofdstuk 7 wordt nader ingegaan op de gang van zaken rondom de verstrekking van een Pgb.

Inleiding

Vanaf 1 januari 2017 werken de gemeenten in Noord- en Midden Drenthe voor jeugdhulp en Wmo met een resultatenmatrix. In 2020 is opnieuw aanbesteed en is de resultatenmatrix aangepast. De resultatenmatrix koppelt interventieniveau's op een overzichtelijke manier aan resultaten. Door het werken met de matrix kunnen medewerkers van de sociaal teams, aanbieders, huisartsen en gecertificeerde instellingen beter sturen op het resultaat.

Bij deze werkwijze is niet het aantal uren het uitgangspunt van de omvang van de ondersteuning, maar het te bereiken resultaat. De gemeenten kopen dus geen producten in maar resultaten. De omvang van de ondersteuning is afhankelijk van de situatie en kan per inwoner verschillen. Zo wordt maatwerk geborgd.

De resultatenmatrix kent vaste domeinen, hoofd- en subresultaten om de te bereiken resultaten van de inwoner te omschrijven. Om de zwaarte en intensiteit van de ondersteuning binnen de resultatenmatrix te duiden gebruiken we interventieniveau's. Deze worden in dit hoofdstuk toegelicht. De handreiking die is toegevoegd in bijlage 1 geeft extra informatie.

Bij aanvragen voor hulpmiddelen en woningaanpassingen op grond van de Wmo wordt niet met de resultatenmatrix gewerkt. Deze voorzieningen komen in hoofdstuk 9 aan bod.

Resultatenmatrix 2020

Domeinen Hoofdresultaten en subresultaten

De resultatenmatrix 2020 kent vier Domeinen: Veilig (V), Zelfredzaam (Z), Meedoen (M) en Gezond (G). Op deze vier domeinen zijn hoofdresultaten geformuleerd waar de inzet van de ondersteuning zich op richt. In bijlage 1 is een overzicht opgenomen waarbij per domein de uitwerking van de hoofdresultaten is beschreven. Als bijlage is de resultatenmatrix jeugd en Wmo opgenomen (bijlage 2 en 3).

De hoofdresultaten zijn onderverdeeld in subresultaten. De subresultaten geven de ontwikkeltraces binnen het hoofdresultaat weer. De ontwikkeltraces sluiten aan bij de vorm van ondersteuning die ingezet wordt om het gewenste resultaat van de inwoner te bereiken. De hoofd- en subresultaten hebben betrekking op de eindsituatie of een tussenstand, die de inwoner of het gezin met de inzet van ondersteuning kan bereiken. Op basis van de gemaakte inkoopafspraken is het mogelijk om resultaten te stapelen indien dit noodzakelijk blijkt om gewenste resultaten van de inwoner te bereiken.

Interventieniveaus

Naast de hoofd- en subresultaten gebruiken gemeenten interventieniveaus om de intensiteit van de ondersteuning aan te duiden.

Het in te zetten interventieniveau wordt bepaald door een combinatie van:

- belasting van de ondersteuning voor de inwoner (gedeneerd vanuit het perspectief van de inwoner);
- het aantal resultaten dat behaald moet worden;
- volgordelijkheid: prioritering van de gewenste resultaten;
- eenvoudige- meervoudige- of complexe problematiek;

- beeld van de problematiek is helder/difffuus;
- de benodigde intensiteit van de ondersteuning;
- de mate van specialistische ondersteuning.

Interventieniveau 4

Interventieniveau 4 betreft de ondersteuning die laagfrequent en bij een enkelvoudig te behalen resultaat ingezet wordt, waarbij:

- de belasting voor de inwoner van de ondersteuning is laag (geredeneerd vanuit het perspectief van de inwoner);
- geen sprake is van een difffuus beeld;
- geen specialistische ondersteuning wordt ingezet;
- onder interventieniveau 4 valt, indien nodig, in te zetten nazorg.

Interventieniveau 5

Interventieniveau 5 betreft de ondersteuning die frequent wordt ingezet waarbij:

- de belasting voor de inwoner van de ondersteuning gemiddeld of hoog is (geredeneerd vanuit het perspectief van de inwoner);
- gelijktijdig aan één of meerdere resultaten gewerkt wordt;
- geen sprake is van een difffuus beeld;
- er eventueel sprake kan zijn van specialistische ondersteuning.

Interventieniveau 6

Interventieniveau 6 betreft de ondersteuning die hoofrequent wordt ingezet en waarbij alle onderstaande kenmerken van toepassing zijn:

- de belasting voor de inwoner van de ondersteuning is hoog (geredeneerd vanuit het perspectief van de inwoner);
- er wordt gelijktijdig aan 2 of meerdere resultaten gewerkt;
- problemen op meerdere leefgebieden beïnvloeden elkaar negatief;
- er is sprake is van een difffuus beeld;
- er kan eventueel sprake zijn van specialistische ondersteuning.

Interventieniveau 7

Dit interventieniveau heeft betrekking op ondersteuning, exclusief verblijf, in de vorm van:

- daghulp: wordt buitenshuis en in dagdelen door aanbieder uitgevoerd;
- dagbesteding: wordt buitenshuis en in dagdelen door aanbieder uitgevoerd;
- G1 - gezondheid: wordt ambulante door de aanbieder uitgevoerd;
- thuiswonen+: wordt ambulante door de aanbieder uitgevoerd.

Interventieniveau 8

Interventieniveau 8 heeft betrekking op ondersteuning in combinatie met verblijf en wordt 24 uur per dag geboden.

Domeinen en resultaatgebieden

Algemene beschrijving begeleiding

De ambulante begeleiding van de inwoner waarbij het aanleren van vaardigheden en/of het leren omgaan met een beperking centraal staat met als doel de zelfredzaamheid van de inwoner te bevorderen, te behouden of te compenseren. Deze algemene beschrijving is van toepassing op resultaat V1 en verder op alle leefgebieden van de resultatenmatrix waar langdurige en kortdurende begeleiding voor jeugdigen en volwassenen ingezet kan worden.

Er zijn twee vormen van begeleiding:

- kortdurende begeleiding: ondersteuning gericht op het ontwikkelen van vaardigheden die zelfredzaamheid en participatiemogelijkheden vergroten. In een korte periode wordt er actief gewerkt aan de gewenste resultaten;
- langdurige begeleiding: begeleiding is gericht op stabilisatie en voorkomen van achteruitgang. De inwoner heeft langdurige ondersteuning nodig om zelfstandig te kunnen blijven wonen en te kunnen participeren.

Binnen het sociaal domein is alles gericht op het vergroten van de zelfredzaamheid van de inwoner en het versterken van het netwerk (familie, vrijwilligers, welzijn, etc.) van de inwoner.

Domein Veilig

V1 Veilige huiselijke relatie (gezin zonder kinderen)

Het gaat om (ambulante) begeleiding van de inwoners indien de huiselijke relatie niet op orde is. Er is sprake van huiselijk geweld in welke vorm dan ook of verwaarlozing, dan wel een dreiging daartoe. Dit resultaat is niet van toepassing als er kinderen betrokken zijn.

Domein zelfredzaam

Het gaat om (ambulante) begeleiding van de inwoner bij het behouden van dan wel het groeien naar zelfstandigheid. Een belangrijk onderdeel is, waar mogelijk, het voeren van regie op de dagelijkse activiteiten. Doelstelling kan zijn: het aanleren van vaardigheden, ondersteuning bij dagelijkse levensverrichtingen, leren omgaan met een beperking, leren structuur aan te brengen in de dag. Het oplossend vermogen van de inwoner en/of het gezin wordt versterkt.

- Z1 Zelfstandig wonen
- Z2 Financiën op orde
- Z3 Omgang met instanties op orde
- Z4 Activiteiten Dagelijks Leven op orde
- Z5 Schoon en leefbaar huis

Domein Meedoen

Het gaat om (ambulante) ondersteuning van de inwoner ten behoeve van participatie in de maatschappij. Doelstelling kan zijn het aanleren van vaardigheden, bieden van invulling en structuur tijdens de dag, en/of ontlasting van de verzorgers. Het oplossend vermogen van de inwoner wordt versterkt. Het kan gaan om begeleiding met verblijf overdag (dagbesteding, KDC), volledig verblijf (logeren) of individuele ambulante begeleiding.

Dagbesteding is bedoeld voor jeugd en volwassenen met een beperking die niet in staat zijn om aan onderwijs, (vrijwilligers)werk of andere vormen van maatschappelijke participatie deel te nemen. De inwoner heeft professionele ondersteuning nodig om invulling te geven aan de dag.

- M1 Dagbesteding gericht op ontwikkeling en uitstroom naar (on)betaald werk
- M2 Dagbesteding gericht op ontwikkeling en terugkeer naar onderwijs
- M3 Dagbesteding – zinvolle daginvulling en sociale participatie
- M4 Sociaal netwerk – individuele begeleiding
- M4 Sociaal netwerk – logeren
- M5 Maatschappelijke participatie
- M6 Kinderdagcentrum

Domein Gezond

In het domein Gezond vind je de hoofdresultaten terug die zich richten op de behandeling of begeleiding van de inwoner met (een zeer hoog risico op) de volgende problematieken of stoornissen:

- psychische;

- psychiatrische;
- verstandelijke;
- sociaal emotionele;
- gedrag en/of;
- verslaving.

Doelstelling is het verbeteren van het geestelijk en lichamelijk welbevinden van de inwoner, zodat deze zo optimaal als mogelijk kan functioneren in de maatschappij. Een inwoner en zijn omgeving leren omgaan met de fysieke, verstandelijke of psychische beperking. Belemmeringen die een inwoner of zijn omgeving ervaart op het gebied van bovengenoemde beperkingen worden zoveel mogelijk weggenomen.

Het kan gaan om individuele ambulante begeleiding, dagbehandeling, begeleiding met verblijf overdag of volledig verblijf met behandeling dan wel begeleiding.

- G1 begeleiding
- G1 behandeling algemeen
- G1 Ambulante behandeling Basis GGZ
- G1 Ambulante behandeling specialistische GGZ
- G1 Ambulante behandeling specialistische GGZ Instellingen
- G1 Medicatiecontrole
- G1 Behandeling met verblijf GGZ
- G1 Behandeling met verblijf LVB
- G1 Behandeling met verblijf 3-milieus voorziening
- G2 Begeleiding verslaving
- G2 Ambulante behandeling verslaving
- G2 Behandeling met verblijf verslaving
- G3 Gezond opgroeien/opvoeden
- G3 Vaktherapie
- G3 Ambulante gezinsbehandeling
- G3 Intensieve ambulante gezinsbehandeling
- G3 Medisch Orthopedagogisch Centrum
- G3 Verblijf met behandeling opvoedingsproblematiek
- G3 Verblijf met begeleiding – algemene inleiding
- G3 Verblijf met begeleiding – Gezinshuis
- G3 Verblijf met begeleiding
- G3 Verblijf met begeleiding – Begeleid kamer wonen (voorheen Z1c)
- G3 Verblijf met intensieve begeleiding
- G3 Time out
- G4 Dyslexie

G4 Dyslexie

Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

De volgende uitgangspunten worden gehanteerd:

- Slechts indien sprake is van ernstige enkelvoudige dyslexie (EED) kan er sprake zijn van behandeling van dyslexie;
- Dyslexiezorg is in Drenthe beschikbaar voor kinderen tot en met 13 jaar;
- Dyslexiezorg in Drenthe is vormgegeven conform het geldende protocol 'Dyslexie Diagnostiek & Behandeling versie 32.0' uit 2022;
- De diagnose valt binnen interventieniveau 4;
- De behandeling EED valt binnen interventieniveau 5.

Beschermd wonen en Thuiswonen+

Dit resultaatgebied wordt uitgevoerd door de centrumgemeente Assen. De uitvoeringsregels zijn opgenomen in de nadere regels van de gemeente Assen.

- Beschermd Wonen

- Thuiswonen+
- Begeleiding maatschappelijke opvang
 - (G1) interventieniveau 7
 - Kamertraining (Z1C)

Het voeren van regie

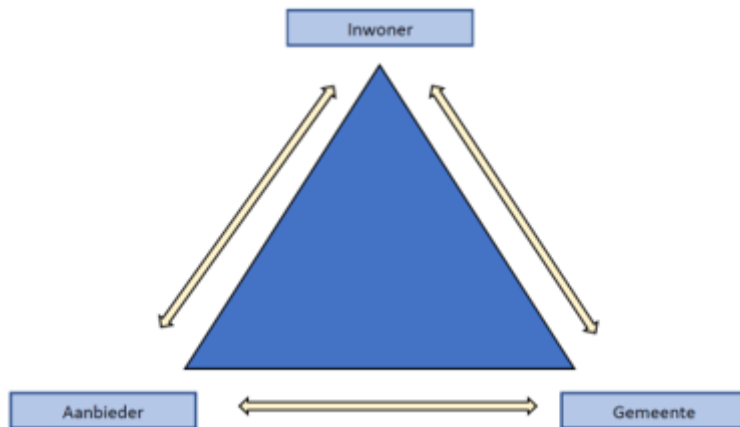
Het voeren van regie is gericht op de mogelijkheid van de inwoner om zelf keuzes te kunnen maken over de inrichting van het eigen leven. Hierbij betreft het niet alleen de regie die de persoon zelf kan voeren, maar ook de regie die vanuit het eigen netwerk geboden kan worden.

Drie perspectieven

Indien ondersteuning wordt ingezet in het kader van Wmo of Jeugdwet zien we drie vormen van regie:

- vanuit inwonersperspectief;
- vanuit zorgaanbiedersperspectief;
- vanuit gemeentelijk perspectief.

Samenwerking is essentieel. Iedere partij heeft een vorm van regie binnen zijn verantwoordelijkheidsgebied. Zie afbeelding hieronder:

Inwonersperspectief

De inwoner staat centraal en daarmee ook de regie van de inwoner. De zorgaanbieder en de gemeente kunnen de inwoner ondersteunen bij het vergroten van de regie.

Zorgaanbiedersperspectief

De zorgaanbieder voert regie op de inhoud van de zorg en is samen met de inwoner verantwoordelijk voor het behalen van de resultaten. Ook de afstemming met betrokkenen rondom de inwoner, zoals het sociaal netwerk, onderwijs, voorliggende voorzieningen en eventueel andere zorgaanbieders, valt onder de regie van de zorgaanbieder.

Gemeentelijk perspectief

De gemeente monitort het behalen van de resultaten van de inwoner. Wanneer meerdere aanbieders bij de inwoner betrokken zijn, kan de gemeentelijke toegang een regisseur aanwijzen.

De aanbieders dienen beschikbaar te zijn voor een casusoverleg met medewerkers van de sociaal teams voor overleggen in het kader van één gezin, één plan, één regisseur.

De gemeentelijke regie is ook het bewaken van de kwaliteit van de ondersteuning, evalueren van de tevredenheid en eventueel bijstellen van het resultatenplan en daarmee het ondersteuningsplan.

Er is tevens sprake van gemeentelijke regie als de veiligheid van kinderen in het geding is.

9. Rolstoelen, vervoersvoorzieningen en woonvoorzieningen

Algemeen

De volgende algemene voorwaarden worden gesteld bij de verstrekking van een maatwerkvoorziening:

- a. Enkel de inwoner mag de voorziening gebruiken;
- b. De inwoner is verplicht om, voor zover van toepassing, de bijgeleverde gebruiksaanwijzing na te leven;
- c. De inwoners mag geen wijzigingen of aanpassingen aanbrengen zonder toestemming van het college;
- d. De inwoner is verplicht mee te werken aan controles op of handelingen aan de voorziening door of namens de gemeente.
- e. Bij verstrekking van een voorziening in bruikleen of eigendom, is de inwoner verantwoordelijk voor de verzekering van de voorziening als onderdeel van zijn inboedel;
- f. De inwoner zorgt als een goed huisvader voor de voorziening;
- g. Kosten van onderhoud en reparaties ten gevolge van opzet, grove schuld of ernstige nalatigheid komen voor rekening van de inwoner;
- h. Het college wijst aan door welk bedrijf of welke persoon reparaties en onderhoud verricht worden.

Rolstoelen

Onder een rolstoel wordt verstaan, een handbewogen, elektrische of duwrolstoel. Deze voorziening wordt verstrekt aan inwoners die zich dagelijks zittend verplaatsen en daarom zijn aangewezen op een rolstoel om zich te kunnen verplaatsen. Met deze voorziening kan een inwoner zich zelfstandig verplaatsen in-en om de woning en wordt de inwoner in staat gesteld om deel te nemen aan het maatschappelijke verkeer; het ontmoeten van medemensen en op basis daarvan sociale verbanden aangaan. Een rolstoel voor incidenteel gebruik wordt enkel verstrekt als dit bijdraagt aan het ontmoeten van medemensen en aangaan van sociale verbanden.

Sportrolstoel

De sportrolstoel wordt niet gerekend tot een rolstoel voor het verplaatsen in en rond de woning. Een sportrolstoel of andere sportvoorziening, wordt alleen verstrekt wanneer het voor de inwoner onmogelijk is om zonder deze voorziening een sport te beoefenen en de kosten voor de sportvoorziening aanzienlijk hoger zijn dan de gebruikelijke kosten die een persoon zonder beperkingen heeft voor dezelfde (of een vergelijkbare) sport. Een sportvoorziening wordt niet verstrekt in natura maar enkel in een pgb.

Vervoersvoorzieningen

Een vervoersvoorziening stelt de inwoner in staat om te kunnen deelnemen aan het maatschappelijke verkeer en zich in de eigen woon-en leefomgeving te kunnen verplaatsen. Onder 'het verplaatsen in de eigen woon-en leefomgeving' wordt een verplaatsing binnen een straal van maximaal 30 kilometer rondom de woning bedoeld.

Collectief vervoer

Als iemand niet in staat is om zelfstandig met het openbaar vervoer te reizen komt de inwoner mogelijk in aanmerking voor collectief vervoer (Wmo-vervoer). Deze voorziening geeft de inwoner de mogelijkheid om in een straal van 30 kilometer rondom de eigen woning, zich te kunnen verplaatsen. Voor langere verplaatsingen is de inwoner aangewezen op het bovenregionaal vervoer middels het Valys.

Een inwoner die gebruik maakt van het Wmo-vervoer betaalt als algemeen gebruikelijke kosten per rit een reizigersbijdrage die gelijk is aan het voltarief voor reizen met de OV-chipkaart in de bus in Drenthe en Groningen.

Ziekenvervoer vanuit de Zorgverzekeringswet is voorliggend aan collectief vervoer. Ziekenvervoer is bijvoorbeeld vervoer naar dialyse of ziekenhuis voor bestraling.

Bijdrage collectief vervoer

De bijdrage voor het collectief vervoer is gebaseerd op het tarief voor openbaar vervoer. Dit tarief geldt voor maximaal 30 kilometer.

De bedragen worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkelingen van de consumentenprijsindex dan wel het wettelijk minimumloon. Het college draagt zorg voor de kenbaarheid van de hiervoor genoemde bedragen.

Bij ritten boven de 30 kilometer brengt de vervoerder het commerciële (taxi-)tarief in rekening.

Begeleiding en collectief vervoer

Wanneer vanuit medische overwegingen een inwoner niet in staat is om zonder begeleiding gebruik te maken van het collectief vervoer, wordt een indicatie voor (kosteloze) begeleiding verstrekt. Er moet dan aan de volgende criteria worden voldaan:

- a. Er is tijdens de rit sprake van uit te voeren medische handelingen;
- b. De hulp van de chauffeur bij het in-en uitstappen is onvoldoende en
- c. De inwoner is aangewezen op hulp tijdens of na het reizen, welke niet door de chauffeur kan worden gegeven.
- d. Wanneer een inwoner een indicatie heeft voor begeleiding dient er altijd een begeleider meer te reizen.

Mobiliteitshulpmiddelen

Fietsen in bijzondere uitvoeringen, die speciaal voor mensen met een beperking zijn bedoeld, worden niet als algemeen gebruikelijk aangemerkt. Zulke fietsen kunnen in het kader van de Wmo 2015 worden verstrekt voor sociaal vervoer in de directe woon- en leefomgeving. Fietsvoorzieningen zijn er in vele soorten, zoals:

- Driewiel fiets
- Tandem
- Duofiets
- Tweelingfiets

Fietsvoorzieningen worden alleen verstrekt als de inwoner er veilig en zelfstandig gebruik van kan maken en er sprake is van voldoende verkeersinzicht.

Voor zowel de fietsvoorzieningen als de scootmobiel geldt dat de goedkoopst adequate voorziening wordt verstrekt, wil de inwoner een andere uitvoering dan zijn de meerkosten voor de inwoner.

Andere mobiliteitshulpmiddelen zijn scootmobielen, aangepaste wandelwagens/buggy's en aangepaste autostoeltjes voor kinderen. Bij scootmobielen wordt in het onderzoek ook de aanwezigheid van een overdekte stalling en oplaadpunt meegenomen. Mocht dit niet aanwezig zijn dan wordt een passende oplossing gezocht, zoals bijvoorbeeld het aanpassen van een drempel bij de schuur of het verstrekken van een scootercube.

Auto-aanpassing

Maatwerkvoorzieningen in de vorm van een financiële tegemoetkoming voor een auto-aanpassing worden alleen verstrekt als gebruik van de eigen auto de goedkoopst passende oplossing is en de aanpassing voor dat gebruik van de eigen auto noodzakelijk is. Dat wil zeggen dat de maatwerkvoorziening in de vorm van collectief vervoer geen passende en adequate oplossing is. In de eventuele toekenning van een auto-aanpassing wordt de leeftijd, of in elk geval de staat van, de auto meegewogen. Tenzij het gaat om een aanpassing die eenvoudig over te zetten is naar een andere auto. Het is van belang dat de auto nog langere tijd te gebruiken is nadat de auto aangepast is.

Vaak zal een medisch-ergonomisch advies en een op de voorziening gericht pakket van eisen nodig zijn om vast te stellen of een auto-aanpassing de goedkoopst passende voorziening is, en zo ja, welke voorziening er moet worden verstrekt.

Een auto-aanpassing wordt éénmalig verstrekt in de vorm van een pgb, voor een periode van minimaal 7 jaar. De inwoner kan na deze 7 jaar opnieuw in aanmerking komen voor een auto-aanpassing als:

- a. De auto technisch afgeschreven is én
- b. Het overzetten van de aanpassing niet mogelijk is én
- c. Inwoner voldoet aan de voorwaarden voor verstrekking.

Woonvoorzieningen en woningaanpassingen

Met een woonvoorziening wordt beoogd dat een inwoner zelfstandig gebruik kan maken van de woning waarin hij zijn hoofdverblijf heeft. Ook hierbij geldt dat de goedkoopst adequate voorziening wordt verstrekt.

Een minderjarige inwoner van wie de ouders zijn gescheiden en ieder in afzonderlijke woonruimte woont, komt voor een woningaanpassing aan deze beide woonruimte in aanmerking als:

- a. De ouders hun co-ouderschap schriftelijk vastgelegd hebben;
- b. De jeugdige evenredig in tijd verdeeld in beide woonruimte bij ouders inwoont;
- c. De beide woonruimten op het grondgebied van de gemeente Tynaarlo liggen.

Terugbetaling bij verkoop

De eigenaar-inwoner, die krachtens de verordening een bouwkundige woonvoorziening- of aanpassing heeft ontvangen dient bij verkoop van deze woning binnen een periode van 5 jaar na gereed melding van de voorziening, deze verkoop van de woning onverwijld aan het college te melden. Het gaat alleen om het terugbetalen van het bedrag dat de gemeente in de verbouwing heeft geïnvesteerd. De reeds betaalde eigen bijdrage, geldend ten behoeve van de voorziening, wordt van het terug te betalen bedrag afgetrokken.

Het bedrag dat na verkoop van de woning moet worden terugbetaald bedraagt voor het:

- a. eerste jaar 100% van de kosten van de woonvoorziening of woningaanpassing;
- b. tweede jaar 80% van de kosten van de woonvoorziening of woningaanpassing;
- c. derde jaar 60% van de kosten van de woonvoorziening of woningaanpassing;
- d. vierde jaar 40% van de kosten van de woonvoorziening of woningaanpassing;
- e. vijfde jaar 20% van de kosten van de woonvoorziening of woningaanpassing.

Verhuiskostenvergoeding

Soms is een woningaanpassing heel duur of niet mogelijk. Een verhuizing kan dan een goedkopere of meer geschikte oplossing zijn. Wanneer een verhuizing de goedkoopst-adequate oplossing is (primaat van de verhuizing), kan de gemeente een tegemoetkoming in verhuis- en herinrichtingskosten verstrekken, al dan niet aangevuld met een maatwerkvoorziening of pgb voor kleine aanpassingen of andere woonvoorzieningen in de toekomstige woning.

Wanneer de kosten van een verbouwing van de woning meer bedragen dan €15.000, is verhuizen voorliggend. Daarbij wordt onderzocht of en welke mogelijkheden er bestaan om te verhuizen.

Een tegemoetkoming voor verhuis- en herinrichtingskosten wordt niet verstrekt als de verhuizing op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd, zoals:

- Voor het eerst zelfstandig gaan wonen;
- Het verhuizen vanuit of naar een instelling;
- Ouderen die kleiner willen gaan wonen;
- Indien de inwoner al verhuisd is en met terugwerkende kracht een verhuiskostenvergoeding wordt aangevraagd.

10. Klachtenregeling

Het klachtrecht is bestemd voor klachten over gedragingen van bestuurders en ambtenaren.

Een klacht indienen kan als de hulpvrager vindt dat er niet serieus naar hem/haar geluisterd wordt of dat hij/zij aan het lijntje gehouden wordt. Ook als men van mening is verkeerd of helemaal niet geïnformeerd te zijn, kan dit bijvoorbeeld een reden zijn om een klacht in te dienen.

Als de klacht het handelen van een zorgaanbieder betreft geldt het gestelde in paragraaf 4.2.a. van de Jeugdwet of artikel 3.2. van de Wmo. Pas wanneer dit klachtrecht niet logisch is, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht.

Als de hulpvrager een klacht in willen dienen over gedragingen van gemeenteambtenaren dan wordt de klachtenregeling van de gemeente gevolgd. Waar mogelijk zal eerst via mediation getracht worden tot een acceptabele oplossing te komen.

Het indienen van een klacht

Een klacht moet schriftelijk (of per mail) ingediend worden bij het bestuursorgaan waarop de klacht betrekking heeft. Wanneer dat de gemeente is stuurt u de klacht naar:

Gemeente Tynaarlo
Juridische zaken
Postbus 5
9480 AA Vries
info@tynaarlo.nl onder vermelding van klachtafhandeling.

Het spreekt vanzelf dat naam en adres van de klager vermeld worden, want anonieme klachten kunnen niet in behandeling genomen worden. In de brief moet een zo duidelijk mogelijke omschrijving staan van wat er gebeurd is. Ook moet er in staan welke ambtenaar of bestuurder het betreft, waar en wanneer het is gebeurd en waarom bezwaar gemaakt wordt tegen de gedraging.

Vindt de hulpvrager het moeilijk om de klacht op papier te zetten, dan kan inwonerondersteuning of de vertrouwenspersoon ze daarbij helpen. Wanneer de brief is ontvangen, krijgt de indiener daarvan een schriftelijke bevestiging. In deze bevestiging staat ook hoe de klacht behandeld zal worden. Is de hulpvrager het niet eens met de afhandeling? Dan kan de indiener in gesprek gaan met de lokale ombudsvoorziening in Tynaarlo:

Ombudsvoorziening Tynaarlo
Antwoordnummer 10704
9480 VB Vries

11. Adviesraad Sociaal Domein

Het College heeft nadere regels vastgesteld met betrekking tot het uit brengen van advies door inwoners aan het College bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende het sociaal domein. Grondslag hiervan is artikel 39. van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Tynaarlo 2022'. Deze zijn vastgesteld in de verordening 'Adviesraad Sociaal Domein gemeente Tynaarlo 2022'.

12. Privacy, gegevensverzameling, huiselijk geweld en kindermishandeling en de Drentse verwijzindex

Privacy

Het uitgangspunt moet zijn dat gemeenten, en professionals die gemeentelijke taken uitvoeren, de betreffende inwoner zoveel mogelijk betrekken wanneer zij zijn persoonsgegevens verwerken. Dat kan bijvoorbeeld door transparant met de burger te communiceren over hoe er met zijn persoonsgegevens wordt omgegaan en hem actief te wijzen op zijn rechten.

Als professionals met elkaar overleggen over een zaak, dan is het goed als de betrokken persoon of het gezin daarbij zelf aanwezig kan zijn. Transparantie is niet hetzelfde als het vooraf vragen van toestemming aan de inwoner om gegevens te verwerken. Een toestemmingsverklaring vooraf is onvoldoende, omdat de burger dan geen controle meer heeft over de verwerking van zijn persoonsgegevens. Het is wel verplicht om actief toestemming te vragen wanneer bijzondere persoonsgegevens zoals medische gegevens worden verwerkt. In alle andere gevallen moet worden gewerkt vanuit het transparantiebeginsel.

Verwerken van persoonsgegevens

De vereisten die voortvloeien uit de Wet bescherming persoonsgegevens Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) zijn in de Wmo 2015 en de Jeugdwet geborgd. De bevoegdheden van het College om persoonsgegevens te verwerken en te verstrekken staan in hoofdstuk 5 van de wettekst Wmo 2015 en in paragraaf 7.3 van de Jeugdwet. Het College moet bij de gegevensverwerking transparant zijn over het proces richting de betrokken inwoner. Het moet voor de inwoner duidelijk zijn door wie en welke gegevens met welk doel verwerkt worden. Het college is bevoegd tot het verwerken van persoonsgegevens van betrokkene, voor zover die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de taken met betrekking tot de uitvoering van de Wmo 2015 en/of de Jeugdwet. Het College is ook bevoegd tot het verwerken van persoonsgegevens van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen en andere huisgenoten, voor zover het noodzakelijk is om te bepalen welke hulp zij de betrokken inwoner kunnen bieden. Het College is tevens bevoegd tot het verwerken van persoonsgegevens van mantelzorgers en anderen uit het sociale netwerk, die noodzakelijk zijn om vast te stellen welke hulp die personen aan de betrokken inwoner bieden of kunnen bieden.

Noodzakelijke gegevens

Voor het verwerken van gegevens, is de invulling van het begrip noodzakelijk cruciaal. Afhankelijk van de situatie, moet het College over bepaalde gegevens beschikken en moeten deze verwerkt worden. Het College moet altijd in staat zijn te kunnen redeneren waarom gegevens worden verwerkt en vastgelegd: waarom dit noodzakelijk is voor de uitvoering van de Wmo 2015 en/of de Jeugdwet.

Bevoegdheid verstrekken persoonsgegevens Wmo 2015

De wettekst Wmo 2015 geeft zorg- en ondersteuningsaanbieders, het CAK, de SVB en toezichthouders ook bevoegdheden om gegevens te verwerken zodat deze organisaties hun (wettelijke) taken kunnen uitvoeren. Het College is bevoegd om persoonsgegevens te verstrekken aan deze organisaties, voor zover het gaat om gegevens die het College heeft verkregen in het kader van een onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte in het kader van de Wmo 2015. Het College mag alleen die informatie verstrekken die de ontvangende organisatie nodig heeft die noodzakelijk zijn voor het uitvoeren van de taak.

Gegevensverzameling

De betrokken inwoner kan gevraagd worden gegevens en informatie te verstrekken die voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij/zij redelijkerwijs kan beschikken. Waar mogelijk wordt de mantelzorger of de vertegenwoordiger van degene waar de ondersteuningsvraag betrekking op heeft betrokken bij het onderzoek. Een medisch of ergonomisch advies kan onderdeel uitmaken van het onderzoek. Dit onderzoek vindt zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen zes weken plaats na melding. Ook bestaande zorgplannen, al uitgevoerde diagnostische onderzoeken en informatie van professionals kunnen onderdeel uitmaken van het onderzoek.

Het College heeft toestemming nodig om gegevens van inwoners te verwerken en zal in het onderzoek de inwoner toestemming vragen om zijn of haar persoonsgegevens te verwerken.

Huiselijk geweld en kindermishandeling

Het College draagt in het kader van de Wmo 2015 ook zorg voor de organisatie van een advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (Veilig Thuis Drenthe - VTD). VTD heeft op grond van de wet rechten en plichten om gegevens te verwerken en te verstrekken.

Leden van het sociaal team en/of expertiseteam Jeugd die beroepshalve beschikken over inlichtingen die noodzakelijk kunnen worden geacht om een situatie van kindermishandeling te beëindigen of een redelijk vermoeden van kindermishandeling te onderzoeken, kunnen aan het VTD inlichtingen verschaffen. Deze inlichtingen kunnen worden verschaft op verzoek van het VTD of uit eigen beweging van één van de leden van het sociaal team en/of expertiseteam Jeugd. Hiervoor is geen toestemming vereist van de inwoner die het betreft en het kan - indien nodig - met doorbreking van de plicht tot geheimhouding op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van hun ambt of beroep. Dit is het zogenoemde 'meldrecht'. Bij de uitoefening van dit recht heeft de professional beoordelingsvrijheid. Het recht om te zwijgen en het recht van spreken zal moeten worden afgewogen, waarbij de professional deze afweging moet kunnen verantwoorden. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling.

Drentse Verwijsindex

In navolging van art 7.1.4.1. van de Jeugdwet gebruiken Drentse Gemeenten de 'Drentse verwijsindex' (DVI) en zijn daarmee aangesloten op de landelijke verwijsindex.

De Drentse Verwijsindex is een digitaal systeem dat risicomeldingen over jongeren tot 23 jaar bij elkaar brengt. Het doel is vroeg signalering van risico's die een gezonde en veilige ontwikkeling naar volwassenheid van een jeugdige bedreigen, zodat tijdig passende hulp, zorg of bijsturing kan worden gegeven. Hiervoor kunnen bevoegde functionarissen melding doen van een jongere wanneer zij een redelijk vermoeden hebben dat deze daadwerkelijk door één of meer van de in de Jeugdwet genoemde risico's wordt bedreigd. Bedoelde risico's zijn o.a. blootstelling aan geweld, vernederende behandeling of verwaarlozing, verslaving, veelvuldig schoolverzuim, ontbreken van vaste woon- of verblijfplaats, verrichten van strafbare activiteiten. Over het melden in de DVI zijn Drentse afspraken gemaakt.

Wanneer een professional betrokken is bij een jeugdige en zorgen heeft over het gezond en veilig opgroeien van deze jeugdige, kan de professional een signaal afgeven. Wanneer de professional een signaal afgeeft is afhankelijk van het soort organisatie waarin hij of zij werkzaam is. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen:

1. Basis organisaties (nulde lijn);
2. Generalistische organisaties (eerste lijn);
3. Gespecialiseerde organisaties (tweede lijn).

Organisaties vanuit de nulde lijn

Basisorganisaties zijn voor iedereen toegankelijk, zonder dat er een hulpvraag is. Organisaties vanuit de nulde lijn maken de afweging om te signaleren wanneer er zorgen zijn op één of meer van de volgende levensgebieden:

- Gezondheid of geestelijke gezondheid
- Materiële omstandigheden (financiën; woning)
- Opvoeding en gezinsrelaties
- Onderwijs en werk
- Sociale omgeving

Organisaties vanuit de eerste lijn

Generalistische hulpverlening is hulp waar geen verwijzing voor nodig is. Denk aan het wijkteam, leerplicht, huisarts of maatschappelijk werk. Organisaties vanuit de eerste lijn signaleren in principe altijd wanneer zij betrokken zijn bij een kind, jongere of een gezin. De reden hiervoor is dat zij alleen bij die personen betrokken zijn, waar altijd zorgen bestaan op een of meerdere leefgebieden. In de eerste lijn is betrokkenheid tonen dus de standaard. Er is echter een uitzondering: een signaal wordt niet afgegeven als er een enkelvoudige

hulpvraag is, die zonder verdere opvolging door een andere organisatie eenvoudig en snel opgelost kan worden.

Organisaties vanuit de tweede lijn

Specialistische hulpverlening is hulp waar een verwijzing of indicatie voor nodig is. Hierbij kun je denken aan de GGZ, gezinsvoogdij, verslavingszorg, of de reclassering. Organisaties vanuit de tweede lijn zijn alleen bij die personen betrokken, waar altijd zorgen bestaan opeen of meerdere leefgebieden. Daarom geven professionals uit de tweede lijn altijd een signaal van betrokkenheid af.

13. Slotbepalingen, inwerkingtreding en citeertitel

Intrekking oude beleidsregels en nadere regels

De “Beleids- en Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Tynaarlo 2023” vervangen de Beleidsregels Maatschappelijke ondersteuning 2015 – gemeente Tynaarlo, de Beleidsregels Maatschappelijke ondersteuning 2017 – gemeente Tynaarlo en de Nadere regels Jeugdhulp gemeente Tynaarlo 2017.

Inwerkingtreding en citeertitel

De “Beleids- en Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Tynaarlo 2023 ” treden in werking op 1 mei 2023. Deze beleidsregels zijn een nadere invulling van de “Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Tynaarlo 2022”

Bijlage 1 – Resultatenmatrix NMD

<https://nmdsamenwerking.nl/wp-content/uploads/2022/03/Matrix-2022-3.0.pdf>

Bijlage 2 – Algemene en specifieke personeelseisen Wmo (tbv verstrekking pgb)

Nadere regels en Programma van eisen (aanbestedingsdocument)

Aanbieder zoekt naar een optimale balans tussen de inzet van professionals, ervaringsdeskundigen en vrijwilligers.

Uitgangspunt is dat Aanbieders de kwaliteit borgen van zorgverleners. Hierbij wordt voldoende gekwalificeerd personeel ingezet om Inwoners te begeleiden en te ondersteunen, passend bij de complexiteit en aard van de problematiek van de Inwoner. Daaronder wordt verstaan: een mix van functionarissen met een combinatie van opleidingsniveau en -richting en opgedane (werk-)ervaring. Welke mix van functionarissen als passend wordt gezien, is de verantwoordelijkheid van de Aanbieder. Welke mix van functionarissen als passend wordt gezien, is de verantwoordelijkheid van de Aanbieder, echter hier bij stellen wij de volgende minimale eisen:

Voor alle producten gelden onderstaande algemene en daarnaast zijn er specifieke personeelseisen per aanbod.

Algemene personeelseisen Wmo:

- Opleiding en (meerjarige) relevante werkervaring van de medewerker is passend bij het competentieprofiel voor deze sector/beroepsgroep zoals is vastgelegd in het kader van de certificering;
- Opgeleide c.q. getrainde ervaringsdeskundigen worden inzet onder verantwoordelijkheid en aansturing van de direct bij de cliënt betrokken opgeleide werknemer, waarbij de begeleiding slechts ten dele bij de ervaringsdeskundige kan worden neergelegd;
- Stagiaires worden als boventallig beschouwd en altijd aanvullend ingezet naast de bestaande inzet van gekwalificeerd personeel. De stagiaire werkt onder aansturing en verantwoordelijkheid van de direct bij de cliënt betrokken opgeleide zorgverlener. De werkzaamheden van de stagiaire zijn gericht op de eigen leerdoelen;
- Vrijwilligers - onder wie mede begrepen een persoon actief in het kader van een (gesubsidieerde) werkervaringsplaats – worden louter inzet op ondersteunende taken in de begeleiding aan cliënten. De vrijwilliger werkt onder aansturing en verantwoordelijkheid van de direct bij de cliënt betrokken opgeleide zorgverlener. De totale begeleiding kan niet uitsluitend of overwegend bij deze vrijwilligers worden neergelegd. Indien de vrijwilliger bevoegd is om met de doelgroep te werken (voldoet aan de opleidingseis), kan de vrijwilliger kortdurend (ter overbrugging) ook boventallig ingezet worden op begeleidingstaken.

Specifieke personeelseisen Wmo (Zie bijlage 3)

Beschermd wonen

Minimaal één van de direct bij de cliënt betrokken hulpverleners te beschikken over een relevante Hbo-opleiding, waaronder: Sociale Studies, Sociaal Pedagogische Hulpverlener (SPH), Sociaalpsychiatrisch Verpleegkundige (SPV), Hbo-Verpleegkundige (Hbo-V), relevante In Service-opleiding, Maatschappelijk Werker (MW), Social Work (SW), naast relevante werkervaring met deze doelgroep; Mbo-geschoold personeel wordt ingezet onder directe aansturing en verantwoordelijkheid van een voldoende gekwalificeerde Hbo-er. De Mbo-opgeleide medewerkers dienen minimaal Mbo-niveau 2 of 3 met succes te hebben afgerond in een studierichting die relevant is voor de begeleiding aan deze specifieke doelgroep; Opleiding en (meerjarige) relevante werkervaring van de medewerker is passend bij het competentieprofiel voor deze sector/beroepsgroep zoals is vastgelegd in het kader van de certificering;

TW+

Daarbij dient wel minimaal één van de direct bij de cliënt betrokken hulpverleners te beschikken over een relevante MBO 3-opleiding, naast relevante werkervaring met deze doelgroep. De MBO-opgeleide medewerkers op niveau 2 werken altijd onder directe aansturing en verantwoordelijkheid van een direct bij de cliënt betrokken MBO 3-opgeleide werknemer;

Opleiding en (meerjarige) relevante werkervaring van de medewerker is passend bij het competentie profiel voor deze sector/beroepsgroep zoals is vastgelegd in het kader van de certificering;

Begeleiding

Minimaal één van de direct bij de cliënt betrokken hulpverleners dient te beschikken over een relevante MBO 3-opleiding, naast relevante werkervaring met deze doelgroep. De MBO-opgeleide medewerkers op niveau 2 werken altijd onder directe aansturing en verantwoordelijkheid van een direct bij de cliënt betrokken MBO 3-opgeleide werknemer

Opleiding en (meerjarige) relevante werkervaring van de medewerker is passend bij het competentie profiel voor deze sector/beroepsgroep zoals is vastgelegd in het kader van de certificering;

Dagbesteding gericht op uitstroom werk en onderwijs

Daarbij dient wel minimaal één van de direct bij de cliënt betrokken hulpverleners te beschikken over een relevante MBO 4-opleiding, naast relevante werkervaring met deze doelgroep. De MBO-opgeleide medewerkers op niveau 3 en 2 werken altijd onder directe aansturing en verantwoordelijkheid van een direct bij de cliënt betrokken MBO 4-opgeleide werknemer

Opleiding en (meerjarige) relevante werkervaring van de medewerker is passend bij het competentie profiel voor deze sector/beroepsgroep zoals is vastgelegd in het kader van de certificering;

Dagbesteding gericht op zinvolle daginvulling

Daarbij dient wel minimaal één van de direct bij de cliënt betrokken hulpverleners te beschikken over een relevante MBO 3-opleiding, naast relevante werkervaring met deze doelgroep. De MBO-opgeleide medewerkers op niveau 2 werken altijd onder directe aansturing en verantwoordelijkheid van een direct bij de cliënt betrokken MBO 3-opgeleide werknemer

Opleiding en (meerjarige) relevante werkervaring van de medewerker is passend bij het competentie profiel voor deze sector/beroepsgroep zoals is vastgelegd in het kader van de certificering;

Bijlage 3 – Toetsingskader 2019 NMD Wmo en Jeugdzorg

<https://nmdsamenwerking.nl/wp-content/uploads/2022/03/Toetsingskader-2019-Wmo-en-jeugdzorg.pdf>

Bijlage 4 – Handreiking werken met resultaten 2.1

<https://nmdsamenwerking.nl/wp-content/uploads/2022/03/Handreiking-2021-versie-2.1-.pdf>